DECIZIA COMISIEI

din 20 martie 2013

privind ajutorul de stat nr. SA.23420 (11/C, ex NN40/10) acordat de Belgia în favoarea SA Ducroire

[notificată cu numărul C(2013) 1497]

(Numai textele în limbile franceză și neerlandeză sunt autentice)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2014/274/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ([1]),

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolele menționate anterior ([2]),

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) La 5 iunie 2007, [reclamantul] (*) a adresat Comisiei Europene o plângere referitoare la aportul de capital inițial în valoare de 150 de milioane EUR de care societatea pe acțiuni Ducroire (denumită în continuare „SA Ducroire") ar fi beneficiat în momentul înființării sale, în septembrie 2004, din partea *Office National du Ducroire* (denumit în continuare „ONDD").

(2) Prin scrisoarea din 7 decembrie 2007, Comisia a adresat Belgiei întrebări detaliate. Răspunsurile la întrebări, însoțite de numeroase documente, precum și de un plan de afaceri, au fost trimise Comisiei la 12 februarie 2008.

(3) La 9 septembrie 2008, a avut loc o reuniune la care au participat reclamantul și serviciile Comisiei.

(4) La 4 decembrie 2008, Comisia a comunicat Belgiei o versiune neconfidențială a plângerii.

(5) La 12 și 17 decembrie 2008, reclamantului i-au fost transmise o versiune neconfidențială a observațiilor Belgiei, precum și întrebări specifice. Reclamantul a răspuns prin scrisoarea din 6 noiembrie 2009.

(6) La 21 aprilie 2010, Belgiei i-au fost adresate întrebări suplimentare, la care această țară a răspuns la 23 iulie 2010.

(7) La 23 februarie 2011, Comisia a hotărât să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE") ([3]) privind următoarele posibile măsuri de ajutor: (i) garanția statului belgian de care ONDD a beneficiat pentru riscurile sale asigurabile pe piața privată; (ii) unul sau mai multe transferuri interne de resurse în favoarea asigurării riscurilor asigurabile pe piața privată; și (iii) capitalul subscris de ONDD în favoarea activităților de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată ale SA Ducroire. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsurile în cauză.

([1]) Începând cu 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107 și, respectiv, 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE"). În ambele cazuri, dispozițiile sunt identice, în esență. În sensul prezentei decizii, trimiterile la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie înțelese ca trimiteri la articolele 87 și, respectiv, 88 din Tratatul CE, atunci când este cazul. TFUE a introdus, de asemenea, anumite modificări ale terminologiei, cum ar fi înlocuirea termenului „Comunitate" cu „Uniune", a termenului „piață comună" cu „piață internă" și a termenului „Tribunal de Primă Instanță" cu „Tribunal". Terminologia din TFUE va fi folosită pe tot cuprinsul prezentei decizii.

([2]) JO C 163, 1.6.2011, p. 1.

(*) Informație confidențială.

([3]) JO C 163, 1.6.2011, p.1.

(8) Între autoritățile belgiene, ONDD, SA Ducroire și serviciile Comisiei au avut loc două reuniuni, la 17 martie 2011 și, respectiv, 28 aprilie 2011.

(9) La 4 mai 2011, autoritățile belgiene au solicitat prelungirea cu patru săptămâni a termenului de răspuns la decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare (denumită în continuare „decizia de inițiere"). La 5 mai 2011, Comisia a informat autoritățile belgiene că nu are obiecții cu privire la cererea de prelungire a termenului și a solicitat informații suplimentare în legătură cu reuniunea din 28 aprilie 2011.

(10) La 1 iunie 2011, autoritățile belgiene au comunicat răspunsul lor la observațiile și întrebările formulate de Comisie în decizia de inițiere. Anexele la acest răspuns au fost trimise la 9 și 10 iunie 2011.

(11) În urma răspunsului respectiv, la 27 iulie 2011, Comisia a solicitat informații suplimentare.

(12) Pentru a-și pregăti răspunsul la întrebările Comisiei, autoritățile belgiene au organizat două reuniuni tehnice cu serviciile Comisiei și cu beneficiarul măsurilor de ajutor, la 26 septembrie și, respectiv, 18 octombrie 2011. La 14 noiembrie 2011, Belgia a transmis informații suplimentare cu privire la subiectele abordate în cadrul acestor reuniuni.

(13) La 5 decembrie 2011, autoritățile belgiene au transmis răspunsul lor la întrebările Comisiei din 27 iulie 2011.

(14) La 23 aprilie 2012, Comisia a solicitat o serie de precizări cu privire la diferitele informații primite, pe care autoritățile belgiene le-au furnizat la 16 mai 2012.

(15) La 21 mai 2012, a avut loc o reuniune între autoritățile belgiene, ONDD, SA Ducroire și serviciile Comisiei, în urma căreia autoritățile belgiene au transmis explicații suplimentare prin scrisoarea din 31 mai 2012. Prin scrisoarea din 14 iunie 2012, autoritățile belgiene și-au reiterat poziția cu privire la măsura de alocare de capital pusă în discuție de Comisie.

II. **DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI**

II.1. BENEFICIARUL ȘI ACTIVITĂȚILE ACESTUIA

(16) ONDD este o „instituție publică autonomă" care își desfășoară activitatea pe piața asigurării creditelor și care beneficiază de sprijinul statului belgian, precum și de garanție din partea acestuia.

(17) Până la 31 august 2003, toate activitățile desfășurate de ONDD erau efectuate în nume propriu, beneficiind de garanția statului. Nu existau evidențe contabile separate pentru activitatea de asigurare a creditelor pe termen scurt și cea pe termen lung, nici în ceea ce privește riscurile asigurabile pe piața privată și cele neasigurabile pe piața privată. Comunicarea Comisiei adresată statelor membre, în temeiul articolului 93 alineatul (1) din tratat, privind aplicarea articolelor 92 și 93 din tratat în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt (denumită în continuare „Comunicarea privind asigurarea creditelor la export") ([4]) definește ca riscuri asigurabile pe piața privată riscurile comerciale și politice cu o durată de sub doi ani, aferente unor debitori ([5]) stabiliți într-una din țările Uniunii Europene sau în anumite țări membre ale OCDE, și anume, Australia, Canada, Islanda, Japonia, Noua Zeelandă, Norvegia, Elveția și Statele Unite ale Americii ([6]).

(18) La 1 septembrie 2003, ONDD a activat un cont, numit „comercial", care, potrivit autorităților belgiene, nu beneficiază de garanția de stat și care, începând cu data respectivă, a fost afectat întregii activități care privește riscurile pe termen scurt. Un capital de [45-70] de milioane EUR a fost alocat la acel moment în contul comercial, ceea ce a permis obținerea autorizației din partea autorității naționale de reglementare în domeniul asigurărilor, *Office de Contrôle des Assurances* (denumită în continuare „OCA"). În cadrul contului comercial respectiv nu existau evidențe contabile separate pentru riscurile asigurabile pe piața privată și cele neasigurabile pe piața privată.

([4]) JO C 281, 17.9.1997, p. 4. Începând de la 1 ianuarie 2013, Comisia aplică noua Comunicare adresată statelor membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt, publicată la 19 decembrie 2012 (JO C 392, 19.12.2012, p. 1).

([5]) Indiferent dacă debitorii sunt sau nu publici.

([6]) A se vedea punctul 2.5 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export.

(19) În mai 2004, ONDD a decis să separe activitățile sale existente de asigurare a creditelor pe termen scurt înființând SA Ducroire. Potrivit autorităților belgiene, decizia de a înființa SA Ducroire a fost luată cu scopul de a se conforma Comunicării privind asigurarea creditelor la export, care invită statele membre să își modifice regimurile de asigurare a creditelor la export astfel încât organismele de asigurare a creditelor la export să nu mai beneficieze de sprijin din partea statului în ceea ce privește riscurile definite ca riscuri „asigurabile pe piața privată".

(20) Decizia de a înființa SA Ducroire și de a-i aloca un capital de 150 de milioane EUR a fost luată de consiliul de administrație din data de 11 mai 2004, pe baza unui plan de afaceri elaborat de ONDD pentru perioada 2005-2007, în cadrul căruia erau prevăzute două scenarii: un scenariu (A) definit drept „realist", bazat pe conjunctură și fondat pe o creștere a sumelor asigurate de 3 %; și un scenariu (B) definit drept „dinamic", bazat pe o abordare proactivă în ceea ce privește cucerirea pieței, fondat pe o ipoteză de creștere dublă față de cea din scenariul realist, și anume de 6 % ([7]).

(21) SA Ducroire a fost constituită la 23 septembrie 2004, dată la care ONDD a subscris 150 de milioane EUR la capitalul societății, dintre care 100 de milioane EUR au fost vărsate imediat, în timp ce restul de 50 de milioane EUR au fost vărsate în 2009.

(22) La 1 ianuarie 2005, ONDD a transferat portofoliul său de riscuri pe termen scurt societății SA Ducroire, care a început să funcționeze la data respectivă. În ceea ce privește ONDD, acesta continuă să își gestioneze riscurile pe termen lung.

(23) Prin urmare, SA Ducroire gestionează totalitatea riscurilor asigurabile pe piața privată în sensul Comunicării privind asigurarea creditelor la export (care, prin definiție, sunt pe termen scurt), precum și riscurile neasigurabile pe piața privată pe termen scurt, cum ar fi riscurile cu o durată de sub doi ani aferente unor debitori stabiliți în afara OCDE.

(24) În 2007, SA Ducroire a achiziționat 33 % din capitalul Komerční úvěrová pojišťovna EGAP (KUP) (ramura comercială a agenției naționale cehe de asigurare a creditelor la export) pentru o sumă de [12-14] milioane EUR. Achiziția a fost efectuată în comun cu SACE BT, care achiziționase, de asemenea, 33 % din capitalul KUP. În 2009, SA Ducroire a cumpărat întreaga participație a SACE BT în capitalul KUP pentru suma de [0-20] milioane EUR. Astfel, SA Ducroire a dobândit 66 % din capitalul KUP pentru o sumă totală de [10-35] milioane EUR. Din această sumă, 12 milioane EUR au fost consemnate, ulterior, ca pierderi din participații (ajustare negativă a valorii investiției).

II.2. PLÂNGEREA

(25) La 5 iunie 2007, Comisia a primit o plângere. Potrivit reclamantului, ONDD a efectuat dotarea cu capital în condiții pe care un investitor privat nu le-ar fi putut accepta. Pe de o parte, rentabilitatea SA Ducroire, astfel cum era preconizată la momentul aportului de capital, ar fi inferioară celei pe care ar aștepta-o un investitor privat. Pe de altă parte, capitalul alocat societății SA Ducroire ar depăși capitalul necesar atât în ceea ce privește normele prudențiale privind fondurile proprii adecvate minime, cât și în raport cu media ratei de solvabilitate (prime nete/fonduri proprii) a celorlalți actori ai sectorului. Potrivit reclamantului, „supracapitalizarea" societăților SA Ducroire și SACE BT din 2004 a fost singurul motiv pentru care acestea au putut să depună, în cel de al doilea semestru al anului 2006, o ofertă comună „care sfidează orice concurență" pentru achiziționarea a 66 % din acțiunile KUP.

II.3. MOTIVE CARE AU JUSTIFICAT INIȚIEREA PROCEDURII

(26) Ancheta inițiată la 23 februarie 2011 privește măsurile următoare:

(a) garanția statului belgian de care ONDD ar fi beneficiat pentru riscurile sale asigurabile pe piața privată (denumită în continuare „măsura 1");

(b) eventualele transferuri interne (în cadrul ONDD) de resurse de la activitățile sale de asigurare a riscurilor neasigurabile pe piața privată către activitățile de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată (înainte de transferul activităților de asigurare a riscurilor pe termen scurt către societatea SA Ducroire) (denumită în continuare „măsura 2");

([7]) A se vedea paginile 60 și 69 din anexa 8 la „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011", trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011.

Într-adevăr, în cadrul ONDD, atunci când acesta desfășura activități de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată, nu existau evidențe separate privind administrarea și nici evidențe contabile distincte pentru activitățile de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată și pentru cele de asigurare a riscurilor neasigurabile pe piața privată (pe termen scurt), contrar cerinței de la punctul 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export. În conformitate cu punctul 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export, organismele de asigurare a creditelor care își desfășoară activitatea cu sprijinul statului trebuie „să păstreze evidențe separate privind administrarea și evidențe contabile distincte pentru asigurarea în numele statului sau cu garanția statului a riscurilor asigurabile pe piața privată și a riscurilor neasigurabile pe piața privată, pentru a demonstra că nu beneficiază de ajutor de stat pentru activitatea de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată".

(c) alocarea de capital (150 de milioane EUR de capital subscris) de către ONDD în 2004 în favoarea filialei sale, SA Ducroire (denumită în continuare „măsura 3").

(27) În ceea ce privește măsura 3, decizia de inițiere a ajuns la concluzia că părțile următoare din alocarea de capital societății SA Ducroire nu constituie ajutor ([8]):

(a) partea din capitalul inițial al societății SA Ducroire care poate fi considerată ca suportând activitatea de asigurare a riscurilor neasigurabile pe piața privată ([9]) nu constituie ajutor. Într-adevăr, conform Comunicării privind asigurarea creditelor la export, statele membre pot să sprijine activitatea de asigurare a creditelor la export în domeniul riscurilor neasigurabile pe piața privată. Având în vedere că această activitate nu este presupusă a fi desfășurată de către operatorii de piață, sprijinul statelor nu este susceptibil a denatura concurența și, prin urmare, nu poate constitui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În consecință, Comisia a invitat Belgia să clarifice care este partea din capitalul societății SA Ducroire care sprijină activitatea acesteia legată de riscurile neasigurabile pe piața privată;

(b) partea din capitalul societății SA Ducroire de care beneficiază deja, în cadrul ONDD, activitatea de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată și care a fost, pur și simplu, transferată societății SA Ducroire cu activitățile corespunzătoare, nu constituie ajutor. În acest caz ar fi vorba doar despre schimbarea formei juridice a unei activități economice preexistente cu capitalul aferent acesteia ([10]).

(28) Prin urmare, eventualul ajutor nou în cauză (măsura 3) nu are în vedere decât partea de capital alocat societății SA Ducroire care nu sprijină activitatea de asigurare a creditelor privind riscurile neasigurabile pe piața privată și care excede partea de capital de care beneficia deja activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD la 31 decembrie 2004 (chiar înainte de transferul activităților de asigurare a riscurilor pe termen scurt către societatea SA Ducroire).

(29) În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

(a) „*capital adițional*" înseamnă partea din capitalul alocat societății SA Ducroire care excede partea de capital de care beneficia deja activitatea privind riscurile pe termen scurt (cuprinzând riscurile asigurabile pe piața privată și riscurile neasigurabile pe piața privată) în cadrul ONDD la 31 decembrie 2004 (chiar înainte de transferul activităților de asigurare a riscurilor pe termen scurt către societatea SA Ducroire);

(b) „*capital suplimentar*" înseamnă partea din capitalul adițional, astfel cum tocmai a fost definit, de care beneficiază activitatea de asigurare a creditelor privind riscurile asigurabile pe piața privată (și anume, capitalul alocat societății SA Ducroire de care beneficiază activitatea de asigurare a creditelor privind riscurile asigurabile pe piața privată și care excede partea de capital de care beneficia deja activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD la 31 decembrie 2004).

(30) Prin urmare, capitalul adițional cuprinde, în special, capitalul suplimentar (a se vedea graficul de la considerentul 141).

(31) În decizia de inițiere, Comisia a presupus existența unui capital adițional și suplimentar important, dată fiind disproporția dintre capitalul de 150 de milioane EUR acordat societății SA Ducroire în momentul înființării sale și capitalul de [45-70] de milioane EUR alocat în cadrul ONDD contului comercial destinat, de la 1 septembrie 2003 până la 31 decembrie 2004, activității privind riscurile pe termen scurt, care includea riscurile asigurabile pe piața privată. Prin urmare, Comisia a arătat că părea să existe un capital adițional și suplimentar și că rentabilitatea preconizată a acestuia părea insuficientă.

([8]) A se vedea secțiunea 4.1.2.2.1 din decizia de inițiere.

([9]) Capitalul exclus, privind riscurile neasigurabile pe piața privată, cuprinde capitalul SA Ducroire de care, în momentul transferului activităților de asigurare a riscurilor pe termen scurt către societatea SA Ducroire, beneficia activitatea de asigurare a riscurilor aferente unor debitori stabiliți în România și Bulgaria, întrucât riscurile respective erau neasigurabile la acel moment, având în vedere că țările în cauză au aderat la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, adică după transferul activităților către societatea SA Ducroire.

([10]) A se vedea Decizia Comisiei din 21 decembrie 2005 în cazul N 531/2005, „Măsuri legate de crearea și funcționarea La Banque Postale", considerentul 54 (JO C 21, 28.1.2006, p. 2) disponibilă la adresa: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2005/n531-05.pdf

(32) Nerespectarea de către ONDD și SA Ducroire a cerințelor de la punctul 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export (a se vedea considerentele 17 și 19), și anume, inexistența unor evidențe privind administrarea și a unor evidențe contabile separate care să distingă riscurile asigurabile pe piața privată de riscurile neasigurabile pe piața privată, a pus Comisia în imposibilitatea de a delimita cu precizie amploarea „capitalului suplimentar" la momentul inițierii procedurii oficiale de investigare. Prin urmare, în decizia de inițiere, Comisia a invitat autoritățile belgiene să se conformeze punctului 4.3 din Comunicarea privind asigurările creditelor la export și să îi comunice care sunt părțile din capital care sprijină activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată pe termen scurt și, respectiv, activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată, anterior și ulterior transferului acestora către societatea SA Ducroire.

III. **OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

(33) Comisia nu a primit nicio observație din partea părților interesate cu privire la inițierea procedurii în termenul stabilit.

IV. **OBSERVAȚIILE BELGIEI**

***Cu privire la măsurile 1 și 2**: garanția de stat în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD și transferurile interne ale resurselor în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată ale ONDD*

(34) Belgia a declarat că ONDD s-a concentrat întotdeauna pe riscurile neasigurabile pe piața privată, iar predominanța unor astfel de riscuri în portofoliul său era o constantă. După 1993 ([11]) și înainte de aderarea celor 10 noi state membre ale Uniunii Europene (UE) în mai 2004, activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD era nesemnificativă. La sfârșitul anului 2003, primele legate de această activitate nu reprezentau decât aproximativ [0-1 %] din portofoliul riscurilor pe termen scurt, iar sumele asigurate nu se ridicau decât la aproximativ […] milioane EUR (a se vedea tabelul 1 de mai jos). Trebuie menționat că procentul foarte scăzut de riscuri asigurabile pe piața privată care era acoperit la acel moment nu era acoperit decât ca urmare a legăturii riscurilor respective cu un risc neasigurabil pe piața privată ([12]).

(35) Abia începând cu 1 mai 2004, în momentul aderării celor 10 noi state membre la Uniunea Europeană, echilibrul între riscurile asigurabile pe piața privată și riscurile neasigurabile pe piața privată pe termen scurt a fost modificat în cadrul portofoliului ONDD deoarece partea de riscuri asigurabile pe piața privată din portofoliul ONDD a trecut de la [0-1 %] (în termeni de prime) în 2003 la [15-20 %] în 2004 (a se vedea tabelul 1 de mai jos). Modificarea rezultă dintr-o basculare automată de la categoria neasigurabilă pe piața privată către categoria asigurabilă pe piața privată a riscurilor pe termen scurt aferente debitorilor situați în cele 10 noi state membre ale Uniunii Europene.

(36) În ceea ce privește măsura 1, autoritățile belgiene au adăugat, de asemenea, că garanția statului belgian a fost dezactivată încă de la 1 septembrie 2003 în ceea ce privește riscurile asigurabile pe piața privată, ca urmare a transferului acestora în contul comercial pentru care ONDD a obținut autorizația din partea OCA ([13]), tocmai pentru că respectivul cont nu beneficia de garanția statului (activitățile care beneficiază de garanția statului nu sunt reglementate de OCA).

(37) În ceea ce privește eventualele transferuri interne de resurse în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD, autoritățile belgiene menționează că, dată fiind importanța nesemnificativă a activității privind riscurile asigurabile, orice transfer de resurse era de neconceput și, oricum, ar fi *de minimis* ([14]).

(38) Autoritățile belgiene concluzionează că, pentru măsura 1 și măsura 2, sumele vizate sunt, în toate cazurile, *de minimis* ([15]).

([11]) Potrivit autorităților belgiene, ONDD a acoperit riscurile privind debitori din zona 1 până în 1993 ([…], a se vedea nota de subsol 24), de atunci încetând să ofere o astfel de acoperire. Chiar înainte de 1993, ONDD nu a avut niciodată un portofoliu important de riscuri asigurabile pe piața privată.

([12]) A se vedea exemplul furnizat la paginile 13-14 din „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011", trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011.

([13]) Comisia bancară, financiară și a asigurărilor (*Commission bancaire, financière et des assurances* — CBFA) a luat ființă prin integrarea Oficiului de control al asigurărilor (*Office de contrôle des assurances* — OCA) în cadrul Comisiei bancare și financiare (*Commission bancaire et financière* — CBF) la 1 ianuarie 2004.

([14]) Clarificare din partea Comisiei: autoritățile belgiene se referă la regula *de minimis*. Articolul 108 alineatul (3) din TFUE prevede obligația de a notifica Comisiei acordarea ajutoarelor de stat în scopul stabilirii compatibilității acestora cu piața internă în conformitate cu dispozițiile articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Regula *de minimis* prevede că sunt scutite de această obligație ajutoarele acordate pe o perioadă de trei ani și care nu depășesc un anumit plafon. La momentul aplicării măsurii 1 și a măsurii 2, plafonul în vigoare era stabilit la 100 000 EUR prin Regulamentul (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoarele *de minimis* (JO L 10, 13.1.2001, p. 30).

([15]) A se vedea nota de subsol nr. 14.

Tabelul 1

Evoluția primelor și a sumelor asigurate pentru riscurile asigurabile pe piața privată și neasigurabile pe piața privată pe termen scurt (polițe privind cifra de afaceri globală a exportatorilor — termen scurt)

(Mii EUR) [1]

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
riscuri asigurabile pe piața privată	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)					*[…]*	*[…]*	*[…]*
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)							
riscuri neasigurabile	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*			
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*
Suma asigurată	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
riscuri asigurabile pe piața privată	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)					*[…]*	*[…]*	*[…]*
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)							
riscuri neasigurabile pe piața privată	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*			
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*	*[…]*
Primă	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**	**[…]**
(În %)							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
riscuri asigurabile pe piața privată	**[0-1 %]**	**[0-1 %]**	**[0-1 %]**	**[0-1 %]**	**[20-25 %]**	**[20-25 %]**	**[25-30 %]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)					*[20-25 %]*	*[15-20 %]*	*[15-20 %]*
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)							
riscuri neasigurabile pe piața privată	**[99-100 %]**	**[99-100 %]**	**[99-100 %]**	**[99-100 %]**	**[75-80 %]**	**[75-80 %]**	**[70-75 %]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)	*[20-25 %]*	*[15-20 %]*	*[20-25 %]*	*[20-25 %]*			
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*
Suma asigurată	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**

(Mii EUR) [1]

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
riscuri asigurabile pe piața privată	**[0-1 %]**	**[0-1 %]**	**[0-1 %]**	**[0-1 %]**	**[15-20 %]**	**[15-20 %]**	**[15-20 %]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)					*[15-20 %]*	*[10-15 %]*	*[10-15 %]*
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)							
riscuri neasigurabile pe piața privată	**[99-100 %]**	**[99-100 %]**	**[99-100 %]**	**[99-100 %]**	**[80-85 %]**	**[80-85 %]**	**[80-85 %]**
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2004 (10 noi aderenți)	*[15-20 %]*	*[15-20 %]*	*[20-25 %]*	*[15-20 %]*			
dintre care asigurabile pe piața privată începând din 2007 (2 noi aderenți)	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[0-5 %]*	*[5-10 %]*
Primă	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**	**100,00 %**

[1] A se vedea pagina 7 din documentul *„Răspunsul Belgiei la scrisoarea Comisiei Europene din 7 decembrie 2007”*,trimis de autoritățile belgiene la 12 februarie 2008 (Autoritățile belgiene fac trimitere la acesta la pagina 14 din scrisoarea lor din 1 iunie 2011).

Cu privire la măsura 3: *capital alocat de ONDD societății SA Ducroire*

(39) Pentru a justifica faptul că întreg capitalul alocat de ONDD societății SA Ducroire era necesar și îndeplinea criteriul investitorului privat, autoritățile belgiene au prezentat următoarele argumente: (1) operațiunea trebuie analizată în contextul în care a avut loc, cel al transferului unei activități existente către o filială; (2) aportul de capital este justificat pe baza unor reguli de solvabilitate; (3) rentabilitatea preconizată a activităților asigurabile pe piața privată ale SA Ducroire era suficientă pentru a convinge un investitor privat din economia de piață să realizeze investiția.

1. *Operațiunea constă într-un transfer al activității existente* ([16])

(40) Autoritățile belgiene estimează că aportul de capital trebuie să fie evaluat în contextul în care a avut loc, și anume cel al unui transfer al unei activități existente. Întreaga activitate desfășurată în cadrul SA Ducroire în momentul înființării acesteia corespundea exclusiv unui transfer al portofoliului activităților pe termen scurt ale ONDD.

(41) În acest sens, autoritățile belgiene declară că toate elementele-rânduri din bilanțul contului comercial **care au legătură cu activitatea comercială** au fost transferate către bilanțul de deschidere al SA Ducroire. În ceea ce privește activele, au fost transferate numai creanțele direct legate de polițele de asigurare aflate deja în portofoliu (plasamentele nu au fost transferate). În ceea ce privește pasivele, au fost transferate numai elementele-rânduri legate de portofoliul de asigurări existent, prin urmare, se exclud capitalul, rezervele și provizioanele de egalizare și cele aferente riscurilor provocate de catastrofe ([17]). Autoritățile belgiene subliniază că cele [45-70] de milioane EUR alocate contului comercial nu sunt transferate societății SA Ducroire deoarece identificarea nivelului capitalului a făcut obiectul unei evaluări specifice.

(42) Autoritățile belgiene susțin că nu capitalul alocat contului comercial este un termen de comparație relevant pentru a aprecia nevoile de capital ale societății SA Ducroire. Nevoia de capital a contului comercial a fost estimată prin aplicarea mecanică a dispozițiilor Directivei 2002/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 martie 2002 de modificare a Directivei 73/239/CEE a Consiliului în ceea ce privește exigența marjei de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare generală ([18]) (denumită în continuare „Directiva Solvabilitate I") corespunzătoare normelor prudențiale pentru a obține autorizația din partea OCA pentru activitatea pe termen scurt, având în vedere că aceasta nu mai beneficia de garanția statului, însă capitalul respectiv nu corespunde capitalului economic necesar pentru a acoperi profilul de risc al activității.

(43) Potrivit autorităților belgiene, există o diferență între atitudinea unui investitor privat care urmărește rentabilitatea unei noi investiții și o întreprindere-mamă care creează filiale pentru a împărți activitățile sale existente. Autoritățile belgiene consideră că un altfel de raționament ar însemna ca o întreprindere publică să fie forțată să cedeze sau să înceteze o activitate economică dacă aceasta nu prezintă o rentabilitate suficientă pentru un investitor privat în economia de piață, ceea ce ar aduce atingere principiului neutralității capitalului de stat enunțat în articolul 345 din TFUE.

2. *Metodele utilizate pentru a justifica valoarea capitalului societății SA Ducroire*

(44) Autoritățile belgiene susțin că, în 2004, puteau fi utilizate două metode pentru a determina nevoile de capital ale asigurătorilor de credite: (a) metoda clasică din sectorul asigurărilor în general, stabilită prin Directiva Solvabilitate I și care se bazează pe remunerația pentru riscuri (și anume, primele — *premium based approach*); și (b) metoda bazată pe riscurile suportate (*exposure based approach*), de exemplu metoda din normele Basel aplicate sectorului bancar și metoda Standard & Poor's pentru a determina capitalul necesar al unui asigurător de credite.

([16]) A se vedea „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011", trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, p. 22-24.

([17]) Detaliile cu privire la elementele-rânduri transferate au fost comunicate de autoritățile belgiene la 14 februarie 2007 la pagina 3 din nota autorităților belgiene, ca răspuns la scrisoarea Comisiei din 17 ianuarie 2007 în cazul CP 8/2007 (SA.22302) și sunt reluate la punctul 70 din decizia de inițiere.

([18]) JO L 77, 20.3.2002, p. 17-22.

Norme prudențiale în vigoare: Solvabilitate I

(45) În cazul societății SA Ducroire, autoritățile belgiene consideră că metoda prevăzută de Directiva Solvabilitate I nu reflectă suficient profilul financiar global al unui asigurător.

(46) În conformitate cu Directiva Solvabilitate I, exigența marjei de solvabilitate este egală cu valoarea cea mai mare dintre două rezultate, unul bazându-se pe valoarea anuală a primelor sau cotizațiilor, iar celălalt pe costurile medii aferente despăgubirilor pentru ultimele trei exerciții financiare. Cu toate acestea, pragul minim absolut este de 3 milioane EUR pentru anii 2004-2006 și de 3,2 milioane EUR pentru anii 2007-2009.

(47) Aplicarea normelor respective de către ONDD conduce la un nivel de capital minim pentru SA Ducroire de aproximativ **3 până la 3,3 milioane EUR** ([19]), între 2005 și 2007, pe baza datelor din planul de afaceri (a se vedea tabelul 2 de mai jos).

(48) Belgia subliniază că nevoile de capital ale asigurătorilor de credite depind mai mult de riscurile suportate decât de remunerația pentru riscuri (primele) și că metodologiile fondate pe riscurile suportate (*exposure based approach*) (de exemplu articolul 8 din Legea din 1939 privind ONDD, metoda Standard & Poor's sau metoda din normele Basel aplicate sectorului bancar) sunt mai adecvate decât Directiva Solvabilitate I, fondată pe remunerația pentru riscuri (*premium based approach*).

(49) Potrivit autorităților belgiene, portofoliul de riscuri asigurate de către SA Ducroire este atipic în măsura în care, contrar majorității concurenților săi, aceasta acoperă în cea mai mare parte riscuri neasigurabile pe piața privată în sensul Comunicării privind asigurarea creditelor la export. Nivelul de risc pe care îl cuprinde un astfel de portofoliu este în mod substanțial mai crescut decât cel al unui portofoliu constituit exclusiv sau parțial din riscuri asigurabile pe piața privată și, potrivit Belgiei, ar justifica utilizarea unor norme mai prudente.

„Exposure based approach": (i) aplicarea articolului 8 din Legea din 1939 privind ONDD în cazul societății SA Ducroire

(50) Autoritățile belgiene consideră că aplicarea articolului 8 din Legea din 31 august 1939 privind ONDD ([20]) (denumită în continuare „Legea din 1939") este adecvată în acest caz deoarece se inspiră din *exposure based approach*. Este important să se precizeze că articolul 8 din Legea din 1939 nu are caracter normativ pentru SA Ducroire deoarece nu se aplică decât ONDD.

(51) În plus, deși în articolul 8 se indică suma maximă a angajamentelor ONDD care rezultă din activitățile sale în nume propriu cu garanția de stat, precum și din cele în numele statului, autoritățile belgiene consideră că articolul 8 din Legea din 1939 constituie un punct de referință minim pentru SA Ducroire, care nu beneficiază de garanția de stat.

(52) În temeiul articolului 8 alineatul (1) din **Legea din 1939** ([21]), care menționează că angajamentele nu pot depăși de 20 de ori valoarea cumulată a resurselor și a rezervei generale, autoritățile belgiene estimează ([22]) nevoia de capital a SA Ducroire la aproximativ **92 până la 106 milioane EUR** între 2005 și 2007 pe baza planului de afaceri (a se vedea tabelul 2 de mai jos).

„Exposure based approach": (ii) model dezvoltat de Standard & Poor's

(53) În observațiile acestora, autoritățile belgiene se referă la metoda dezvoltată de Standard & Poor's pentru a determina capitalul necesar al unui asigurător de credit.

([19]) A se vedea „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011", trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011, p. 9-11 (calculele detaliate au fost trimise la 14 noiembrie 2011).
([20]) M.B., 4 octombrie 1939.
([21]) Privind activitățile ONDD desfășurate în nume propriu cu garanția de stat.
([22]) A se vedea „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011", trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011, pagina 16.

(54) Pentru a stabili nivelul capitalului ([23]), Standard & Poor's utilizează un model bazat pe riscurile suportate (*exposure based approach*) însoțit de o evaluare a reasigurării asigurătorului. Capitalul necesar este determinat conform unei metodologii care compară despăgubirile brute cu sumele asigurate brute (*the gross loss over gross exposure method*) pe o perioadă (în mod normal) de 10 ani. Rata cea mai ridicată în cursul perioadei este înmulțită cu un factor de 1,25 și aplicată sumelor asigurate proiectate și ajustate pentru a ține cont de reasigurare. Modelul are la bază ipoteza că portofoliul asigurătorului este, în mod rezonabil, foarte diversificat din punct de vedere geografic și al liniei de activitate (*line of business*).

(55) Deși fac referire la aceasta, autoritățile belgiene nu au utilizat metoda Standard & Poor's pentru a determina nivelul de capital necesar societății SA Ducroire.

„Exposure based approach": (iii) aplicarea normelor Basel I asigurătorului de credit (rata Cooke)

(56) Potrivit autorităților belgiene, normele Basel ar fi mai adecvate pentru a evalua solvabilitatea asigurătorilor de credite decât normele prudențiale în vigoare, și anume Directiva Solvabilitate I. Natura activităților asigurătorilor de credite și principiul precauției justifică recurgerea la normele Basel. Potrivit autorităților, asigurarea creditelor se aseamănă cu activitatea de creditare a băncilor în ceea ce privește riscul de contrapartidă (între care, în principal, riscul neplății de către debitor). În plus, activitatea SA Ducroire, spre deosebire de cea a altor asigurători de credit privați, cuprinde, în principal, riscuri de creditare privind debitori localizați în țări mai puțin avansate sau emergente [riscuri situate în zona 2 ([24])].

(57) Prin urmare, potrivit autorităților belgiene, rata Cooke din cadrul normelor prudențiale Basel I, care impune o capitalizare minimă corespunzătoare unui procent de 8 % din angajamentele nete, ar fi mai adecvată pentru a aprecia solvabilitatea asigurătorilor de credit.

(58) Din procesul-verbal al consiliului de administrație al ONDD din data de 20 aprilie 2004 reiese că acesta s-a bazat pe rata Cooke pentru a determina capitalul necesar societății SA Ducroire, luând în considerare, în același timp, necesitatea de a dota societatea cu o credibilitate suficientă în raport cu concurenții acesteia.

(59) Într-adevăr, rata reținută de autoritățile belgiene în calcule nu este de 8 %, conform cerințelor din normele Basel I, ci de 10 %, în scopul de a prevedea un tampon de securitate.

(60) Capitalul astfel determinat de ONDD pentru SA Ducroire și indicat ([25]) în planurile financiare trimise autorității de reglementare și în nota informativă din 20 aprilie 2004 pe baza căreia consiliul de administrație și-a dat acordul de principiu în vederea înființării SA Ducroire cu un capital subscris de 150 de milioane EUR, era de aproximativ **68 până la 74 de milioane EUR** pentru sfârșitul anului 2006 (a se vedea tabelul 2 de mai jos). Ipotezele reținute au inclus numai acoperirea riscurilor situate în zona 2 și în cele 10 țări care au aderat la Uniunea Europeană în mai 2004.

(61) Dimpotrivă, în documentul strategic din 28 septembrie 2004 ([26]), capitalul estimat de ONDD conform ratei Cooke (10 % din angajamentele nete), între 2005 și 2007, era de aproximativ **74 până la 101 milioane EUR**. Contrar proiecțiilor financiare din nota din aprilie 2004, proiecțiile financiare din septembrie 2004 integrau acoperirea tuturor riscurilor pe termen scurt, înglobând astfel integral zonele 1 și 2. În documentul respectiv, se concluzionează că „un capital vărsat de 100 de milioane EUR este suficient pentru a desfășura activitatea pe termen scurt privind polițele care vizează cifra de afaceri globală a exportatorilor până în 2007, dar va trebui să fie revizuit după această perioadă".

([23]) A se vedea anexa B14 la „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011", trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011.

([24]) A se vedea documentul trimis de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011", p. 10: „*Conform categoriilor utilizate de ONDD*, […]".

([25]) A se vedea anexa 8 (pagina 70) și anexa 13 la „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011", trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011.

([26]) A se vedea pagina 28 din documentul strategic din 28 septembrie 2004 intitulat „Linii directoare strategice pentru ONDD și SA" prezentat în consiliul de administrație al ONDD și care figurează în anexa 10 la „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011", trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011.

(62) Autoritățile belgiene consideră că aplicarea ratei Cooke nu este o metodă potrivită pentru a scinda nevoile de capital între activitatea asigurabilă și cea neasigurabilă pe piața privată, întrucât metoda ratei Cooke, care se aplică sumelor angajamentelor, induce, potrivit acestora, o anumită liniaritate, neluând suficient în calcul natura variată a diferitelor riscuri subiacente.

Aplicarea metodologiei din Directiva Solvabilitate II bazată pe modele interne pentru riscurile politice

(63) Normele Solvabilitate II fac obiectul Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare ([27]) (denumită în continuare „Directiva Solvabilitate II").

(64) Pentru a realiza scindarea nevoilor de capital între activitățile asigurabile pe piața privată, pe de o parte, și cele neasigurabile pe piața privată, pe de altă parte, în 2011, ONDD a dezvoltat **o metodologie** pe care o consideră mai potrivită. Este vorba despre formula standard din Directiva Solvabilitate II ([28]), dezvoltată în cadrul *Quantitative Impact Study 5* (QIS 5), însoțită de modele interne privind nevoia de capital pentru a acoperi riscul politic și calibrată pentru a satisface o solvabilitate care corespunde unui rating A și pusă în aplicare cu parametrii corespunzători anului 2004.

(65) Potrivit autorităților belgiene, se poate considera, în mod rezonabil, că un investitor privat avizat s-ar fi bazat pe o astfel de metodologie în 2004.

(66) Formula standard din Directiva Solvabilitate II QIS 5 a fost aplicată de ONDD pentru toate riscurile cu excepția riscurilor politice. Potrivit autorităților belgiene, riscul politic în domeniul asigurării creditelor se aseamănă cu o formă de risc de catastrofă. Or, potrivit autorităților belgiene, riscul de catastrofă pentru asigurarea creditelor este, în prezent, slab acoperit de formula standard din Directiva Solvabilitate II QIS 5. Prin urmare, autoritățile belgiene consideră că este justificat să se recurgă la un model intern pentru estimarea nevoii de capital a riscurilor politice.

(67) Conform metodei respective, nevoia de capital a societății SA Ducroire este estimată ([29]) la aproximativ **80 până la 99 de milioane EUR** între 2005 și 2007 și la aproximativ [125-150] de milioane EUR în 2009 pe baza planului de afaceri (a se vedea tabelul 2 de mai jos). Cea mai mare parte a nevoii de capital provine din acoperirea riscului politic.

(68) Ca urmare a unei solicitări a Comisiei, autoritățile belgiene au estimat nevoia de capital a societății SA Ducroire aplicând formula standard din Directiva Solvabilitate II QIS 5 pentru toate tipurile de risc (inclusiv riscul politic). În acest caz, nevoia de capital a societății SA Ducroire ar fi ([30]) **mai mică de 23 până la 25 de milioane EUR** între 2005 și 2007 și mai mică de [25-50] de milioane EUR pentru 2009 (a se vedea tabelul 2 de mai jos).

([27]) JO L 335, 17.12.2009, p. 1. Directiva Solvabilitate II a intrat în vigoare la 6 ianuarie 2010.

([28]) Solvabilitate II este o reformă de reglementare europeană în domeniul asigurărilor. În sensul stabilit de Basel II, obiectivul acesteia este de a adapta mai bine fondurile proprii solicitate de la companiile de asigurări și reasigurări la riscurile pe care acestea le suportă în activitatea lor. După Solvabilitate I care prevedea o marjă de solvabilitate determinată în funcție de anumite procente din prime și despăgubiri, reglementarea privind asigurările trece la norme mai complexe care integrează riscul, fie prin aplicarea unei formule standard, fie prin luarea în considerare a unui model intern. Abordarea formulei standard este, în prezent, în curs de definire și calibrare prin intermediul Quantitative Impact Studies (denumite în continuare „QIS"). Consultările sunt cele care permit Comitetului european al controlorilor de asigurări și de pensii profesionale — CECAPP („*Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors*" sau „CEIOPS") să testeze formulele și calibrările prevăzute. Pentru companiile care vor să opteze pentru un model intern, o validare din partea autorității de control este necesară înaintea determinării efective a capitalului de solvabilitate impus — CSI („*Solvency Capital Requirement*" sau „SCR") pornind de la modelul intern.

([29]) A se vedea „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011", trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011, pagina 22.

([30]) A se vedea „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011", trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011, pagina 32.

Tabelul 2

Determinarea capitalului societății SA Ducroire de către ONDD/autoritățile belgiene pentru anii 2005, 2007 și 2009 în conformitate cu două scenarii de creștere și cu diferite metode

(milioane EUR)

	Metodologie	Scenariu [1]	Perioada examinată	Nevoia de capital pentru riscurile asigurabile pe piața privată	Nevoia de capital pentru riscurile neasigurabile pe piața privată	Total
Pe baza planului de afaceri	Solvabilitate I conform observațiilor din decembrie 2011	A (3 %)	Sfârșitul anului 2005	3,0	3,0	3 [2]
			Sfârșitul anului 2007	3,2	3,2	3,2 [2]
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2005	3,0	3,0	3,0 [2]
			Sfârșitul anului 2007	3,2	3,2	3,3 [2]
	Articolul 8 din Legea 1939 conform observațiilor din decembrie 2011	A (3 %)	Sfârșitul anului 2005			92
			Sfârșitul anului 2007			97
			Sfârșitul anului 2009			[100-125]
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2005			95
			Sfârșitul anului 2007			106
			Sfârșitul anului 2009			[100-125]
	Rata Cooke/Basel I (10 % din angajamentele nete) conform procesului-verbal al consiliului de administrație din 20.4.2004 și astfel cum sunt transmise autorității de reglementare	A (3 %)	Sfârșitul anului 2006			68,2
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2006			74,3
	Rata Cooke/Basel I (cu 10 % din angajamentele nete) conform documentului strategic din 28.09.2004	A (3 %)	Sfârșitul anului 2005			73,5
			Sfârșitul anului 2007			92,2
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2005			77,4
			Sfârșitul anului 2007			100,7
	Rata Cooke/Basel I (cu 10 % din angajamentele nete) conform observațiilor din decembrie 2011	A (3 %)	Sfârșitul anului 2009			[100-125]
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2009			[125-150]
	Solvabilitate II, metoda „standard" (din 2011) conform observațiilor din decembrie 2011, anexa B10	A (3 %)	Sfârșitul anului 2005	7,0	48,0	55,0
			Sfârșitul anului 2007	9,0	56,0	65,0
			Sfârșitul anului 2009	[10-20]	[65-80]	[75-100]
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2005	8,0	51,0	59,0
			Sfârșitul anului 2007	10,0	64,0	74,0
			Sfârșitul anului 2009	[5-15]	[70-85]	[75-100]
	Solvabilitate II cu modele interne pentru riscurile politice conform observațiilor din decembrie 2011	A (3 %)	Sfârșitul anului 2005	7,0	73,0	80,0
			Sfârșitul anului 2007	9,0	81,0	90,0
			Sfârșitul anului 2009	[5-15]	[110-135]	[125-150]
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2005	8,0	74,0	82,0
			Sfârșitul anului 2007	10,0	89,0	99,0
			Sfârșitul anului 2009	[5-15]	[120-135]	[125-150]
	Capital (QIS 5 + model intern) ajustat *(a se vedea considerentul 76), inclusiv beneficiul cumulat* [3]	A (3 %)	Sfârșitul anului 2005	9,8	90,2	100,0
			Sfârșitul anului 2007	10,8	91,7	102,5
			Sfârșitul anului 2009	[5-15]	[130-145]	[135-160]
		B (6 %)	Sfârșitul anului 2005	9,8	90,2	100
			Sfârșitul anului 2007	11	92,3	103,3
			Sfârșitul anului 2009	[10-20]	[140-155]	[150-175]

(milioane EUR)

	Metodologie	Scenariu ([1])	Perioada examinată	Nevoia de capital pentru riscurile asigurabile pe piața privată	Nevoia de capital pentru riscurile neasigurabile pe piața privată	Total
Pe baza cifrelor realizate	Capital vărsat alocat conform observațiilor din 31 mai 2012		Sfârșitul anului 2011	[40-80]	[70-110]	150,0

([1]) Între paranteze: rata anuală de creștere a activității preconizată în scenariul în cauză

([2]) Nevoile de capital pentru riscurile asigurabile și neasigurabile pe piața privată nu se adaugă pentru a obține totalul, întrucât există un prag minim absolut de 3 milioane EUR pentru anii 2004-2006 și de 3,2 milioane EUR pentru anii 2007-2009.

([3]) A se vedea documentele trimise de autoritățile belgiene la 14 noiembrie 2011 (fișiere Excel, pagina „Capital"). Reiese că metoda QIS 2005 plus modele interne a fost utilizată numai pentru a determina capitalul alocat riscurilor asigurabile și neasigurabile pe piața privată în 2005. Pentru anii de după 2005, capitalul a fost determinat […]. Trebuie notat că […], motiv pentru care rezultatele sunt identice între scenariul 1A și 1B pentru anul 2005. Autoritățile belgiene nu au luat în calcul capitalul nevărsat de 50 de milioane EUR decât începând din 2009. Acestea sunt cifrele care au alimentat calculele privind *return on equity* din secțiunea următoare.

(69) În observațiile sale din 16 și 31 mai 2012, ONDD a precizat că, în urma deciziilor strategice luate în perioada 2007-2009 (de exemplu, schimbarea strategiei de reasigurare, evoluția parametrilor riscurilor din portofoliul riscurilor neasigurabile pe piața privată) care nu erau prevăzute în planul lor strategic din 2004, au avut loc transferuri interne de capital de la afacerile neasigurabile către afacerile asigurabile pe piața privată.

3. *Principiul investitorului privat în economia de piață*

(70) Potrivit autorităților belgiene, aportul de capital inițial al ONDD în momentul înființării SA Ducroire îndeplinește criteriul investitorului privat în economia de piață.

Rentabilitate conform proiecțiilor din 2004

(71) În nota din aprilie 2004, conform scenariului 1B care preconiza o creștere a activităților de 6 %, ONDD se aștepta la o rată a rentabilității capitalurilor proprii („return on equity" sau „ROE") de 1,3 %-1,5 % pentru primii trei ani de activitate a societății SA Ducroire (2005, 2006 și 2007) inclusiv provizioanele de egalizare, și de 2,2 %-2,9 % pentru aceeași ani, exclusiv provizioanele de egalizare.

Tabelul 3

Proiecțiile financiare din aprilie 2004 (perimetru: zona 1 „10 țări aderente" + zona 2)

(mii EUR)

	Scenariul 1A: creștere 3 %			Scenariul 1 B: creștere 6 %		
	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007
Rezultatul activității de asigurare	– 527	– 536	– 543	47	389	763
Rezultatul activității de gestiune	1 643	1 692	1 742	1 749	1 885	2 029
Rezultat tehnic	1 116	1 156	1 199	1 797	2 274	2 792

(mii EUR)

	Scenariul 1A: creștere 3 %			Scenariul 1 B: creștere 6 %		
	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007
Alocare provizion de egalizare	– 837	– 867	– 899	– 1 347	– 1 706	– 2 094
Rezultat tehnic după provizion de egalizare	279	289	300	449	569	698
Rezultat financiar	2 360	2 468	2 577	2 369	2 499	2 641
Taxe	– 871	– 910	– 949	– 930	– 1 012	– 1 102
Rezultat	1 768	1 847	1 927	1 888	2 055	2 237
Capital	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000	150 000
ROE (rezultat/capital)	1,2 %	1,2 %	1,3 %	1,3 %	1,4 %	1,5 %
Rezultat + provizion de egalizare	2 605	2 715	2 826	3 235	3 761	4 331
ROE înainte de provizion de egalizare (rezultat + provizion de egalizare)/ capital	1,7 %	1,8 %	1,9 %	2,2 %	2,5 %	2,9 %
Flux de trezorerie	5 744	5 190	5 803	6 634	6 557	7 742
Nivelul de capital necesar pentru activitate			68 186			74 319

Sursa: ONDD: Este vorba despre proiecțiile financiare care figurează în anexa 8, pagina 70 (nota intitulată „Crearea unei societăți pe acțiuni" prezentată în consiliul de administrație al ONDD din 20 aprilie 2004) din observațiile autorităților belgiene din 1 iunie 2011.

(72) În nota prezentată consiliului său de administrație din 28 septembrie 2004 — prin urmare, ulterioară constituirii societății SA Ducroire la 23 septembrie 2004 — ONDD preconiza, conform scenariului „dinamic — creștere la 6 %", o ROE de 1,3 % până la 1,9 % pentru cei trei ani 2005, 2006 și 2007, inclusiv provizioanele de egalizare, și de 2,8 % până la 4,3 % pentru aceeași ani, exclusiv provizioanele de egalizare. Proiecțiile financiare din septembrie 2004 prezintă rezultate ușor diferite de cele din aprilie 2004, întrucât cele din septembrie 2004 se bazează pe un perimetru de activități mai extins (întreaga zonă 1). În plus, anumite ipoteze au fost revizuite în septembrie 2004.

Tabelul 4

Proiecții financiare — septembrie 2004 (perimetru: zona 1 și zona 2 în întregime)

(mii EUR)

	Scenariul 1A creștere 3 %			Scenariul 1 B creștere 6 %		
	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007
Rezultatul activității de asigurare [1]	**– 229**	**49**	**292**	**330**	**924**	**1 504**
din care riscuri neasigurabile pe piața privată (zona 2)	*378*	*688*	*970*	*918*	*1 537*	*2 148*
din care riscuri asigurabile pe piața privată (zona 1 „10 țări aderente")	*– 619*	*– 579*	*– 545*	*– 600*	*– 553*	*– 511*
din care alte riscuri asigurabile pe piața privată (zona 1 „alte țări")	*13*	*– 12*	*3*	*31*	*43*	*109*
Rezultatul activității de gestiune	1 662	1 734	1 805	1 768	1 924	2 086
Rezultat tehnic	**1 433**	**1 783**	**2 096**	**2 097**	**2 848**	**3 590**

(mii EUR)

	Scenariul 1A creștere 3 %			Scenariul 1 B creștere 6 %		
	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007
Alocare provizion de egalizare	– 1 066	– 1 383	– 1 672	– 1 564	– 2 182	– 2 392
Rezultat tehnic după provizion de egalizare	**367**	**400**	**425**	**533**	**667**	**1 197**
Rezultat financiar	1 366	1 470	1 581	1 375	1 500	1 642
Taxe	– 568	– 637	– 706	– 626	– 735	– 981
Rezultat	**1 165**	**1 233**	**1 300**	**1 282**	**1 432**	**1 858**
Capital	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
ROE (rezultat/capital)	**1,2 %**	**1,2 %**	**1,3 %**	**1,3 %**	**1,4 %**	**1,9 %**
Rezultat + provizion de egalizare	2 231	2 616	2 972	2 846	3 614	4 251
ROE înainte de provizion de egalizare (rezultat + provizion de egalizare)/capital	**2,2 %**	**2,6 %**	**3,0 %**	**2,8 %**	**3,6 %**	**4,3 %**
Flux de trezorerie	5 358	5 152	6 080	6 233	6 471	7 796
Nivelul de capital necesar pentru activitate	73 506	82 798	92 150	77 419	88 931	100 696

Sursa: ONDD: Este vorba despre proiecțiile financiare care figurează la pagina 28 și în anexa 9 din documentul intitulat „Linii directoare strategice pentru ONDD și SA" prezentat în consiliul de administrație al ONDD din 28 septembrie 2004, trimis de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011 în anexa 10 la observațiile acestora.

([1]) Comisia a constatat erori de calcul în proiecțiile financiare. În special, suma rezultatelor activității de asigurare pentru diferitele perimetre diferă de suma totală a rezultatului activității de asigurare pentru SA Ducroire. Erori ale sumelor s-au strecurat în calcularea rezultatului activității de asigurare pentru ansamblul societății SA Ducroire. Cu toate acestea, diferențele nu au niciun impact material asupra estimării ROE.

(73) Contrar notei din aprilie 2004, ROE este calculată pe baza unui capital vărsat de 100 de milioane EUR, fără a ține cont de cele 50 de milioane EUR suplimentare investite, dar nevărsate.

(74) În ceea ce privește ROE preconizată pentru activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată, autoritățile belgiene au explicat că distribuirea, astfel cum este stabilită în documentul strategic prezentat în consiliul de administrație din 28 septembrie 2004 ([31]), nu trebuie să fie luată în calcul pentru analiza rentabilității activităților asigurabile și neasigurabile pe piața privată. Autoritățile belgiene au explicat ([32]) că proiecțiile respective sunt aberante deoarece nivelul ratei daunelor era mult supraestimat pentru riscurile devenite asigurabile pe piața privată în 2004, în timp ce nu s-a ținut cont de posibilitatea ca un asigurător să ajusteze primele în cazul unei rate ridicate a daunelor observate efectiv. Autoritățile belgiene reamintesc că consiliul de administrație al ONDD nu s-a bazat pe scindarea operată în anexa 9 din documentul strategic pentru a decide cu privire la nivelul de capitalizare a SA Ducroire.

Rentabilitate conform proiecțiilor stabilite ex post în 2011

(75) Prin urmare, proiecțiile din 2004 nu au servit drept bază pentru scindarea proiecțiilor riscurilor asigurabile și neasigurabile pe piața privată trimisă Comisiei în iunie 2011. În ceea ce privește observațiile din iunie 2011, acestea s-au bazat pe istoricul anterior anului 2004 și pe performanțele concurenților societății SA Ducroire din perioada respectivă. Belgia este de părere că abordarea utilizată în observațiile din iunie 2011 reflectă cel mai bine raționamentul pe care l-ar fi putut urma un investitor privat în 2004, rămânând în același timp în concordanță cu rezultatul consolidat.

([31]) A se vedea „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011" trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, anexa 10.

([32]) A se vedea „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011" trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011, pagina 33.

(76) În observațiile acestora din iunie 2011, autoritățile belgiene au estimat rentabilitatea pentru afacerile asigurabile pe piața privată în raport cu capitalul alocat activității conform modelului Solvabilitate II (formula standard QIS 5 și modelul intern), metodă care a fost dezvoltată ex post, ca urmare a solicitării Comisiei. Trebuie notat că diferența dintre valoarea capitalului minim conform modelului respectiv, și anume 82 de milioane EUR, și capitalul vărsat efectiv de 100 de milioane EUR a fost alocată activității asigurabile și neasigurabile pe piața privată proporțional cu cota respectivă a acestora în capitalul minim de 82 de milioane EUR. Rezultă astfel că capitalul „ajustat" estimat de ONDD pentru riscurile asigurabile pe piața privată se ridică la 9,8 milioane EUR pentru anul 2005 ([33]) (a se vedea tabelul 5 de mai jos).

(77) Pe baza proiecțiilor financiare revizuite și trimise de autoritățile belgiene în 2011 și a estimărilor acestora în ceea ce privește capitalul alocat activității privind riscurile asigurabile pe piața privată, astfel cum s-a explicat în considerentul 76, rentabilitatea activității privind riscurile asigurabile pe piața privată pentru 2005-2007, astfel cum a fost determinată de autoritățile belgiene, este prezentată mai jos:

Tabelul 5

Proiecții financiare recalculate în 2011 ([1])

(mii EUR)

	Scenariul 1B (creștere 6 %) riscuri asigurabile pe piața privată			Scenariul 1 B (creștere 6 %) riscuri neasigurabile pe piața privată		
Proiecții financiare	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007	Buget 2005	Buget 2006	Buget 2007
Rezultatul activității de asigurare	656	516	596	– 326	408	908
Rezultatul activității de gestiune	292	329	363	1 476	1 596	1 723
Rezultat tehnic înainte de provizion	**948**	**845**	**959**	**1 150**	**2 004**	**2 631**
Alocare provizion de egalizare	– 328	– 347	– 368	– 1 236	– 1 835	– 2 024
Rezultat tehnic după provizion	**620**	**497**	**591**	**-86**	**170**	**607**
Rezultat financiar	280	347	374	1 095	1 153	1 268
Taxe	– 297	– 279	– 318	– 330	– 456	– 664
Rezultat după impozitare	**603**	**566**	**646**	**679**	**866**	**1 212**
Capital (QIS 5 + model intern) ajustat ([2])	9 756	10 322	10 969	90 244	91 110	92 321
Capital ajustat + prov. de egal.	9 756	10 437	11 205	90 244	91 743	93 671
ROE (rezultat/capital)	**6,2 %**	**5,5 %**	**5,9 %**	**0,8 %**	**1,0 %**	**1,3 %**
Rezultat + provizion de egalizare	**823**	**799**	**893**	**1 511**	**2 068**	**2 519**
ROE înainte de provizion de egalizare	**8,4 %**	**7,7 %**	**8,0 %**	**1,7 %**	**2,3 %**	**2,7 %**

([1]) A se vedea observațiile autorităților belgiene din 14 noiembrie 2011 (fișiere Excel „201105 P&L și Bilan Business Plan Scenario 1B", paginile P&L_asigurabile pe piața privată și PL_neasigurabile pe piața privată).

([2]) Reiese că metoda QIS 2005 plus modele interne au fost utilizate numai pentru a determina capitalul alocat riscurilor asigurabile și neasigurabile pe piața privată în 2005. Capitalul pentru anii 2006 și 2007 a fost determinat pe baza capitalului din 2005 plus beneficiile previzionate cumulate în perioada respectivă.

([33]) Calculul realizat de Belgia pentru riscurile asigurabile pe piața privată este următorul: 8 milioane EUR + [(100 de milioane EUR — 82 de milioane EUR) × (8 milioane EUR/82 de milioane EUR)]. Calculul este valabil, de asemenea, pentru riscurile neasigurabile pe piața privată.

(78) ROE este calculată de autoritățile belgiene pe baza unui capital vărsat de 100 de milioane EUR, fără a ține cont de cele 50 de milioane EUR suplimentare investite, dar vărsate numai în 2009.

(79) La îndoielile exprimate în decizia de inițiere privind faptul că un investitor privat ar solicita o remunerație aferentă capitalului nevărsat, dat fiind că l-ar pierde în caz de faliment, autoritățile belgiene au răspuns că își mențin poziția, și anume că în calcularea rentabilității nu trebuie să fie luat în considerare capitalul de 50 de milioane EUR, până când acesta nu este vărsat efectiv. Potrivit acestora, singurul efect al falimentului (presupunând că acesta antrenează o solicitare a soldului capitalului subscris) ar fi reducerea duratei unui astfel de plasament. De asemenea, autoritățile belgiene au adăugat că, până la vărsarea sa în 2009, ONDD era în măsură să plaseze în mod liber capitalul de 50 de milioane EUR pe piață pentru a beneficia de un randament corespunzător.

(80) În plus, potrivit autorităților belgiene, o rată de plasament de 2 %, utilizată în proiecțiile din 2004 și luată în considerare în calculele prezentate în tabelul 5, este mai mică decât ceea ce ar fi utilizat cu adevărat un investitor privat. Utilizând o rată de plasament de 3,5 %, autoritățile belgiene au determinat că proiecțiile privind rentabilitatea afacerilor asigurabile pe piața privată (ROE ajustată pentru provizionul de egalizare) ar atinge, între 2005-2007, un nivel de aproximativ 9,7 până la 10,4 % (față de aproximativ 7,7 % până la 8,4 % la o rată de plasament de 2 %) ([34]).

Utilizarea ratei ROR

(81) Autoritățile belgiene consideră că rata cea mai adaptată pentru a evalua rentabilitatea preconizată a investiției este *Economic Return on Revenue* (rata de rentabilitate economică a veniturilor, denumită în continuare „ROR"), deși aceasta este absentă din proiecțiile financiare *ex ante* (planul de afaceri al ONDD). ROR se calculează raportând venitul tehnic (înainte de alocarea pentru provizionul de egalizare) la cifra de afaceri (prime de asigurare). Potrivit autorităților belgiene, ROR este cea mai adecvată în măsura în care:

(a) se calculează înainte de provizionul pentru egalizare, impus de autoritățile prudențiale belgiene, care vizează să echilibreze rezultatele în timp și să acopere eventuale pierderi viitoare care rezultă din activitatea viitoare;

(b) reflectă cu exactitate rentabilitatea activității de asigurare a creditelor, izolând-o de rentabilitatea pur financiară. Prin urmare, ROR indică rentabilitatea legată de „inima" activității de asigurare a creditelor.

(82) Cu un ROR de 16,5 % și 18,5 % în 2005 și, respectiv, în 2006, SA Ducroire ar fi mai rentabilă ([35]) decât cei trei cei mai mari actori din domeniul asigurărilor creditelor Coface, Euler Hermes și Atradius, ale căror ROR în 2005 și 2006 erau de 9,7 % și, respectiv, 10,9 %, 16,0 % și 16,9 %, 9,3 % și 11,9 %.

Determinarea rentabilității preconizate

(83) Ca răspuns la o remarcă a Comisiei care arăta că este puțin probabil ca un investitor privat să se bazeze numai pe rata ROR pentru a aprecia rentabilitatea investiției pe care intenționează să o facă, autoritățile belgiene au propus două noi metodologii, pentru a demonstra că rentabilitatea societății SA Ducroire era suficientă în momentul capitalizării acesteia. Este vorba despre (a) modelul *Capital Asset Pricing Model* (denumit în continuare „CAPM") ([36]), care permite să se estimeze rata de randament preconizată de piață pentru un activ financiar în funcție de riscul acestuia; și (b) un „benchmarking" al rentabilității asigurătorilor de credit.

([34]) A se vedea documentul trimis de autoritățile belgiene la 5 decembrie 2011 „Răspuns la chestionarul Comisiei Europene din 28 iulie 2011", paginile 38 și 39.

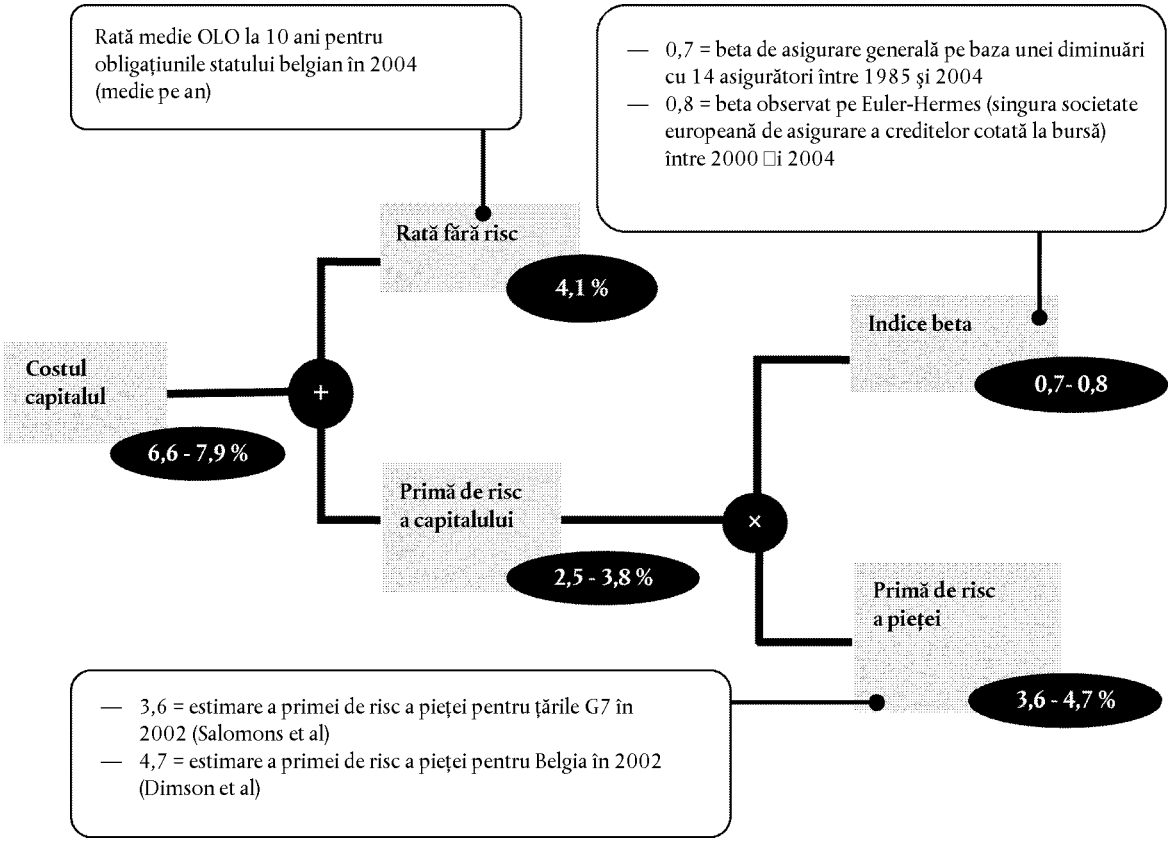
([35]) A se vedea „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011" trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, p. 38.

([36]) Model de evaluare a activelor financiare (MEDAF).

(84) Conform modelului CAPM, costul capitalului este determinat utilizând următoarea formulă:

Costul capitalului = rată fără risc + primă de risc a capitalului
Costul capitalului = rată fără risc + indice beta al activului (*) [primă de risc a pieței]
unde indicele beta al activului reprezintă volatilitatea rentabilității activului examinat raportată la cea a pieței

(85) Autoritățile belgiene au estimat costul capitalului societății SA Ducroire astfel cum se arată în graficul de mai jos.

(86) Potrivit estimărilor ONDD care se bazează pe CAPM, un investitor privat în sectorul asigurărilor generale din Belgia ar fi solicitat în 2004 o rentabilitate de minim 7-8 %.

(87) Pentru a realiza benchmark-ul rentabilităților istorice din sector, autoritățile belgiene au stabilit un eșantion de asigurători reținându-i pe cei care îndeplinesc criteriile următoare: (a) actori europeni; (b) a căror activitate principală este asigurarea creditelor; (c) care își desfășoară activitatea în principal în sectorul riscurilor asigurabile pe piața privată și au o activitate în sectorul riscurilor neasigurabile pe piața privată, excluzând întreprinderile care fac obiectul unei proceduri pentru ajutor de stat sau înființate după 2004 și excluzând filialele unei întreprinderi care figurează în eșantion. Eșantionul cuprinde 11 asigurători. Potrivit autorităților belgiene, pentru asigurătorii de credite care își desfășoară activitatea în principal în sectorul riscurilor asigurabile pe piața privată, se observă o ROE medie de 6 % până la 7,5 % în funcție de perioada examinată (și anume, cu sau fără anii de criză). ROE medie pentru cei 11 asigurători în 2004 este de 7,8 % comparativ cu 13,3 %, reprezentând ROE medie a celor trei actori de referință de pe piață (a se vedea tabelul 6).

Tabelul 6

Benchmark-ul rentabilității asigurătorilor de credite transmis de Belgia

Metodologia de definire a eșantionului pentru benchmarking-ul ROE asigurabilă pe piața privată		ROE ([2]), 2000-2009, procent																	
Criteriu de filtrare	Mărimea eșantionului	Întreprinderi	Sediu social	Cota de riscuri asigurabile pe piața privată estimată ([3]) %	Prime brute M EUR, 2004	ROE											Medii		
						1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2001-04	2003-04	2001-09
• Asigurători de credite membri ai ICISA și ai Uniunii de la Berna ([4])	115	Cesce	Spania	60	51 ([5])			2,3	5,2	7,3	6,0	3,5	8,3	2,3	– 24,0	10,4	4,1	4,5	1,8
		KUKE	Polonia	60	7			– 9,0	0,5	1,9	5,5	7,9	4,9	5,3	8,1	– 14,6	– 0,3	3,7	1,2
• Asigurători de credite europeni ([7])	47	COSEC	Portugalia	90	37			1,5	1,7	– 5,1	8,1	7,3	2,2	6,0	– 9,0	1,8	1,5	1,5	1,6
		Prisma	Germania	100	36	0,0	4,8	6,8	4,7	5,6	9,3	12,9	17,1	9,5	15,9	7,6	6,6	7,5	9,9
• Întreprinderi a căror activitatea principală este asigurarea creditelor și care își desfășoară activitatea în principal în sectorul riscurilor asigurabile pe piața privată ([1])	19	Credit y Caucion	Spania	100	341	9,0	13,7	14,3	16,0	21,1	17,6	14,3	13,7	15,2	53,7	0,5	17,3	19,4	18,5
		Baez	Bulgaria	60	0,5						4,7	8,7	5,3	11,5	10,6	14,2	4,7	4,7	9,2
• Excluderea întreprinderilor care fac obiectul unei proceduri pentru ajutor de stat (i.e. SACE și SACE BT)	16	Garant	Austria	50	4						– 7,3	– 5,6	0,6	1,3	3,2	-10,7	-7,3	-7,3	-3,1
		Mehib	Ungaria	90	6 ([5])				0,2	0,8	2,2	0,8	-2,3	0,4	5,7	8,2			

Metodologia de definire a eșantionului pentru benchmarking-ul ROE asigurabilă pe piața privată	
Criteriu de filtrare	Mărimea eșantionului
• Excluderea întreprinderilor înființate după 2004 și/sau a filialelor unei alte întreprinderi aflate deja în listă	11

ROE ([2]), 2000-2009, procent																	
Întreprinderi	Sediu social	Cota de riscuri asigurabile pe piața privată estimată ([3]) %	Prime brute M EUR, 2004	ROE											Medii		
				1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2001-04	2003-04	2001-09
Atradius	Țările de Jos	90	1079			1,8	– 17,5	3,4	10,1	16,8	14,5	19,4	– 22,1	– 12,5	– 0,5	6,8	1,5
Euler Hermes	Franța	96	1567		13,7	13,2	16,7	14,5	18,4	17,7	17,3	21,8	4,5	1,3	15,7	16,4	13,9
COFACE	Franța	83	903	11,3	11,8	9,2	3,2	13,2	11,5	13,4	11,2	15,1	3,7	– 15,0	9,3	12,4	7,3
Medie ([6])					11,0	5,0	3,4	7,0	7,8	8,9	8,4	9,8	4,6	-0,8	5,8	7,4	6,0
Medie ([6]) a celor 3 actori de referință						8,1	0,8	10,4	13,3	16,0	14,3	18,8	-4,6	-8,7	8,2	11,9	7,6
Medie ([6]) a actorilor de talie comparabilă						3,1	4,7	5,3	5,8	6,2	6,2	6,4	8,0	2,2	4,7	5,5	5,3

([1]) Au fost reținuți numai actorii care își desfășoară cea mai mare parte a activității în sectorul riscurilor asigurabile pe piața privată (și anume, mai mult de 50 % în ceea ce privește primele sau expunerea totală, conform disponibilității informațiilor)
([2]) Ajustat cu provizionul de egalizare
([3]) Pe baza informațiilor geografice comunicate, de exemplu expuneri, prime (variază în funcție de întreprindere)
([4]) Asociații internaționale ale asigurătorilor de credite
([5]) Prime nete
([6]) Medie neponderată
([7]) În 2004 sau într-un viitor apropiat

(88) Potrivit autorităților belgiene, rentabilitatea preconizată înainte de provizionul de egalizare (ROE înainte de provizionul de egalizare) a activității privind riscurile asigurabile pe piața privată, conform proiecțiilor financiare recalculate de către autoritățile belgiene în 2011 în scenariul 1B (a se vedea tabelul 5), corespunde așteptărilor privind rentabilitatea pe care le-ar fi avut un investitor privat în 2004 (astfel cum sunt estimate de autoritățile belgiene pe baza costului capitalului conform modelului CAPM și pe baza benchmarking-ului rentabilității asigurătorilor de credite, a se vedea considerentele 86 și, respectiv, 87).

Separarea conturilor

(89) Ca urmare a solicitării Comisiei, exprimată în decizia de inițiere, de a respecta cerințele de la punctul 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export care impun evidențe separate privind administrarea și conturi distincte pentru activitățile de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată și a riscurilor neasigurabile pe piața privată, autoritățile belgiene au răspuns că o astfel de scindare a conturilor nu este necesară. După 1 ianuarie 2005, activitățile pe termen scurt (riscuri asigurabile și neasigurabile pe piața privată) sunt desfășurate în cadrul SA Ducroire prin transferul unei activități existente. Potrivit autorităților belgiene, având în vedere faptul că SA Ducroire nu mai beneficiază de sprijinul statului nici măcar pentru activitatea pe care o desfășoară privind riscurile neasigurabile pe piața privată, Belgia este de părere că nu este necesar să se întocmească conturi separate.

V. **EVALUAREA AJUTORULUI**

V.1. EXISTENȚA UNUI AJUTOR DE STAT

(90) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE, cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(91) Într-o primă etapă, Comisia trebuie să analizeze dacă măsurile în cauză constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În consecință, în secțiunile următoare, Comisia analizează măsurile prin prisma diferitelor criterii constitutive ale unui ajutor de stat.

V.1.1. **Existența unui avantaj**

V.1.1.1. *Existența unui avantaj ca urmare a garanției de stat (măsura 1) și a unor eventuale transferuri interne de resurse în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD (măsura 2)*

(92) Conform punctelor 3.1 și 3.2 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export, garanția de stat de care beneficiază o întreprindere de asigurare a creditelor la export este susceptibilă a-i conferi acesteia un avantaj financiar în raport cu concurenții săi. Prin urmare, ancheta inițiată la 23 februarie 2011 (a se vedea considerentul 26) a vizat în special garanția statului belgian de care ONDD a beneficiat pentru activitatea sa privind riscurile asigurabile pe piața privată.

(93) Începând cu 1 septembrie 2003, un cont denumit „comercial" care, potrivit autorităților belgiene, nu beneficia de garanția de stat, a fost afectat activității ONDD privind riscurile pe termen scurt, inclusiv riscurile asigurabile pe piața privată.

(94) Având în vedere că, în cadrul ONDD, nu existau conturi separate care să permită distingerea activității de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată de cea referitoare la riscurile neasigurabile pe piața privată, autoritățile belgiene au fost invitate să precizeze ce parte din garanția de stat putea fi considerată ca fiind alocată activității referitoare la riscurile asigurabile pe piața privată, până la 31 august 2003. De asemenea, autoritățile belgiene au fost invitate să furnizeze dovezi că garanția ar fi încetat la 31 august 2003 și nu în momentul înființării SA Ducroire, la 1 ianuarie 2005.

(95) Autoritățile belgiene au afirmat că ONDD a încetat să ofere o acoperire a riscurilor pentru debitorii din „zona 1" ([37]) în 1993. După 1993, activitatea ONDD viza exclusiv riscurile neasigurabile pe piața privată. ONDD admitea în cazuri cu totul excepționale acoperirea riscurilor asigurabile pe piața privată.

([37]) A se vedea nota de subsol 21.

(96) Astfel cum s-a menționat la considerentul 34, Belgia a precizat că activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată din cadrul ONDD înainte de luna mai 2004 era nesemnificativă. În plus, procentul foarte scăzut de riscuri asigurabile pe piața privată acoperit la acel moment era acoperit numai datorită legăturii riscurilor respective cu un risc neasigurabil pe piața privată. Situația prevăzută ([38]) este următoarea: „*Un asigurat X vindea bunuri unui intermediar A localizat în zona 1, care revindea bunurile clientului final B, situat în zona 2. De cele mai multe ori, bunurile erau livrate direct clientului final B. Plata facturii asiguratului X prin intermediul A era legată de facto de plata facturii intermediarului A de către clientul final B. În general, asigurații nu găseau o acoperire la un alt asigurător de credite, având în vedere că era vorba despre operațiuni dependente de riscul politic al țării în care era localizat clientul final B*”.

(97) Autoritățile belgiene au reiterat afirmația că riscurile nu găseau acoperire la alți asigurători de credite privați.

(98) Având în vedere elementele enunțate la considerentele 93-95, se consideră că riscurile respective, deși teoretic calificate drept asigurabile pe piața privată (ca urmare a legăturii principale dintre exportatorul asigurat X și intermediarul A), trebuie considerate, în practică, ca riscuri neasigurabile pe piața privată, date fiind condițiile de piață din acea perioadă. De asemenea, înainte de mai 2004, riscurile respective erau acoperite de ONDD în mod cu totul excepțional deoarece reprezentau mai puțin de [02 %] din primele (în perioada 2000-2004) din portofoliul pe termen scurt al ONDD (a se vedea considerentul 34).

(99) De asemenea, autoritățile belgiene au adus dovezi că garanția de stat de care beneficia ONDD pentru activitatea sa referitoare la riscurile asigurabile pe piața privată a fost suspendată începând cu 1 septembrie 2003. Într-adevăr, garanția a dispărut în momentul transferului riscurilor asigurabile în contul comercial, cont pentru care ONDD a obținut autorizația din partea OCA ([39]), tocmai pentru că acesta nu beneficia de garanția de stat. Decretul regal care definește activitățile desfășurate de ONDD în nume propriu fără garanția de stat, publicat la 1 septembrie 2003, dată la care a intrat în vigoare, definește operațiunile care se pot efectua în contul respectiv. În urma intrării în vigoare a decretului regal ([40]), orice acoperire a riscurilor printr-o poliță de asigurare a creditelor de export cu o durată sub 2 ani este reglementată de articolul 3 alineatul (2) din Legea din 1939 (activitate în numele ONDD fără garanția statului).

(100) În concluzie, îndoielile exprimate de Comisie în decizia de inițiere și care aveau în vedere existența unui avantaj pentru activitatea de asigurare a riscurilor asigurabile pe piața privată ca urmare a garanției de stat au fost înlăturate. Se consideră, într-adevăr, că garanția de stat de care ONDD a beneficiat pentru activitatea sa privind riscurile asigurabile pe piața privată până în august 2003 nu a conferit activității respective un avantaj concurențial față de concurenți, deoarece nu exista nicio activitate cu adevărat asigurabilă pe piața privată. În plus, nu a existat nicio tentativă de a dezvolta o activitate cu adevărat asigurabilă pe piața privată pe baza garanției de stat. De asemenea, se poate concluziona că întreaga activitate referitoare la riscurile pe termen scurt a încetat să beneficieze de garanția de stat începând cu 1 septembrie 2003.

(101) În cadrul ONDD, nu au existat transferuri interne de resurse în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată, dat fiind că nu exista nicio activitate privind riscurile cu adevărat asigurabile pe piața privată. Nu a existat nicio tentativă de a dezvolta o activitate cu adevărat asigurabilă pe piața privată pe baza transferului de resurse ale activității neasigurabile pe piața privată (a se vedea considerentul 98). În concluzie, nu există elemente concludente care să susțină existența unor transferuri de resurse în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD sau a vreunui avantaj de care ar fi putut beneficia ONDD în urma unor astfel de transferuri.

(102) În concluzie, măsura 1 și măsura 2 nu conferă un avantaj în sensul articolului 107 din TFUE. În consecință, acestea nu constituie ajutor de stat.

(103) Prin urmare, pentru măsurile 1 și 2, nu se va continua analiza celorlalte criterii constitutive ale unui ajutor (resurse de stat, selectivitate, denaturări ale concurenței) în secțiunile de mai jos.

([38]) A se vedea „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011” trimise de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, p. 13-14.

([39]) În temeiul articolului 2 alineatul (2) litera (d) din Directiva 73/239/CEE a Consiliului (în vigoare la acel moment), ONDD nu trebuia să primească autorizație din partea OCA, având în vedere că operațiunile sale erau acoperite de garanția statului belgian. Desfășurând, din acel moment, activități negarantate de statul belgian, prin intermediul contului denumit „comercial”, ONDD nu mai beneficia de scutirea menționată la articolul 2 alineatul (2) litera (d) și trebuia să obțină autorizația din partea OCA.

([40]) A se vedea pagina 15 din documentul trimis de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011.

V.1.1.2. *Existența unui avantaj ca urmare a alocării de capital societății SA Ducroire (măsura 3)*

Domeniul examinat pentru a aprecia dacă alocarea de capital societății SA Ducroire constituie un ajutor de stat

(104) Conform deciziei de inițiere (a se vedea considerentele 27 și 28 din prezenta decizie), următoarele două sume trebuie să fie deduse din valoarea alocării inițiale de capital a societății SA Ducroire deoarece nu constituie ajutoare de stat:

(a) partea de capital care sprijină activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată (primul criteriu de excludere);

(b) partea de capital de care beneficiază deja, în cadrul ONDD, activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată și care este, pur și simplu, transferată societății SA Ducroire cu activitățile corespunzătoare. Într-adevăr, în acest caz, ar fi vorba numai despre schimbarea formei juridice a unei activități economice preexistente, cu capitalul aferent. Pe baza abordării din decizia privind crearea „La Banque Postale" ([41]), un astfel de transfer de capital nu acordă un avantaj nou activității economice în cauză și, prin urmare, nu poate constitui un ajutor în sine (al doilea criteriu de excludere).

(105) Pentru a continua abordarea dezvoltată în decizia de inițiere, Comisia ar trebui să înceapă prin aplicarea celor două criterii de excludere.

(106) Cu toate acestea, Belgia a invocat un argument care se inspiră din cel de-al doilea criteriu de excludere și care, dacă s-ar dovedi a fi corect, ar putea să excludă imediat calificarea drept ajutor a măsurii 3 în totalitate. Prin urmare, Comisia va demonstra, mai întâi, că argumentul nu este valabil, înainte de a aplica cele două criterii de excludere prezentate în decizia de inițiere.

Respingerea afirmației Belgiei potrivit căreia întreaga sumă de 150 de milioane EUR era legată de activitatea transferată în 2004

(107) În răspunsul la decizia de inițiere, Belgia a invocat în beneficiul său și a amplificat cel de al doilea criteriu de excludere conform căruia capitalul de care, în cadrul ONDD, beneficiau deja activitățile asigurabile pe piața privată existente chiar înainte de transferul acestora către societatea SA Ducroire, la 1 ianuarie 2005, nu constituie ajutor de stat. Mai exact, Belgia consideră că întregul capital inițial de 150 de milioane EUR alocat societății SA Ducroire constituia capitalul economic asociat activităților de asigurare pe termen scurt (**asigurabile și neasigurabile pe piața privată**) transferate. Aceasta consideră că înființarea SA Ducroire cu capitalul său inițial de 150 de milioane EUR nu este decât o schimbare a formei juridice a unei activități existente și a capitalului aferent. Prin urmare, totalitatea alocării inițiale de capital nu ar constitui un ajutor. În consecință, potrivit Belgiei, nu este necesar să se verifice cum a fost utilizat ulterior capitalul de către SA Ducroire (și anume, dacă a fost utilizat pentru riscurile asigurabile sau neasigurabile pe piața privată — primul criteriu de excludere), dar fiind că respectivul capital nu ar putea constitui ajutor de stat.

(108) În susținerea acestei afirmații, autoritățile belgiene menționează că subscrierea a 150 de milioane EUR la capitalul SA Ducroire era necesară încă de la începutul anului 2005. Autoritățile belgiene justifică nivelul de capitalizare pe baza „standardelor actuale" dezvoltate în contextul adoptării Directivei Solvabilitate II ([42]) (metodă denumită „standard" conform parametrilor tehnici astfel cum sunt stabiliți într-un studiu de impact „QIS 5" pentru Belgia, din martie 2011) pentru toate riscurile societății SA Ducroire, cu excepția riscurilor politice, pentru care au fost utilizate modele interne în scopul de a determina nevoia de capital pentru acoperirea riscurilor. astfel cum s-a arătat în rubrica „Solvabilitate II cu modele interne pentru riscurile politice" din tabelul 2, un capital de [125-150] de milioane EUR era necesar pentru a acoperi nivelul de activitate prevăzut în 2009.

([41]) A se vedea Decizia Comisiei din 21 decembrie 2005 în cazul N 531/2005, „Măsuri legate de crearea și funcționarea La Banque Postale", (JO C 21, 28.1.2006, p. 2), disponibilă la: http://ec.europa.eu/eu_law/state_aids/comp-2005/n531-05.pdf

([42]) A se vedea nota de subsol 28.

(109) Comisia observă că noțiunea de „capital aferent activităților transferate" este definită în Decizia Comisiei din 21 decembrie 2005 „Măsuri legate de crearea și funcționarea La Banque Postale" ([43]). În cazul respectiv, s-a concluzionat că transferul nu cuprindea capital nou, deoarece numai fondurile proprii atașate activităților privind serviciile financiare ale La Poste erau transferate entității juridice nou create „La Banque Postale". Cu alte cuvinte, era vorba exclusiv despre fonduri proprii existente, anterior alocate, în mod clar, pentru bunurile, drepturile și obligațiile transferate. Prin urmare, analiza se referea la capitalul care era deja legat, în mod formal, de activitățile transferate și nu la o estimare prospectivă a capitalului care ar fi fost oportun să fie atribuit noii entități pentru a sprijini dezvoltarea viitoare a acesteia.

(110) Astfel cum s-a explicat anterior, activitatea privind riscurile pe termen scurt (asigurabile și neasigurabile pe piața privată) transferată societății SA Ducroire era gestionată, de la 1 septembrie 2003, în cadrul ONDD, prin intermediul contului comercial. Un capital de [45-70] de milioane EUR fusese alocat contului. De asemenea, astfel cum s-a menționat la considerentul 99, ONDD a obținut, în mod specific și numai pentru contul comercial (și capitalul de [45-70] de milioane EUR aferente acestuia), autorizația din partea autorității naționale de reglementare a asigurătorilor (OCA). Normele și controalele OCA aveau ca obiect, printre altele, respectarea normelor de solvabilitate (constituirea unui fond de garantare minim, a unei marje de solvabilitate) ([44]). Rezultă că, în temeiul normelor prudențiale în vigoare la acel moment, activitățile pe termen scurt desfășurate în cadrul contului comercial erau suficient capitalizate.

(111) În acest sens, Comisia constată că, în conformitate cu nota internă din 20 aprilie 2004 ([45]) pe baza căreia a fost luată decizia de a înființa SA Ducroire și de a-i aloca acesteia un capital de 150 de milioane EUR, capitalul strict alocat activității privind riscurile pe termen scurt era capitalul înregistrat în contul comercial plus beneficiul pe o perioadă de 16 luni (de la 1 septembrie 2003 până la 31 decembrie 2004) estimat la [0-5] milioane EUR. Nota precizează că „*din capitalul de 150 de milioane EUR al SA, [45-70] de milioane ar proveni din transferul fondurilor proprii ale contului comercial*". Prin urmare, Comisia concluzionează că, la momentul luării deciziei de a înființa SA Ducroire, capitalul care putea fi considerat ca alocat, în mod formal, activităților pe termen scurt la 31 decembrie 2004 nu se ridica decât la [45-75] de milioane EUR (la [45-70] de milioane EUR plus beneficiul estimat la [0-5] milioane EUR). Prin urmare, numai transferul capitalului în valoare de [45-75] de milioane EUR constituie partea de capital de care beneficia deja, în cadrul ONDD, activitatea privind riscurile pe termen scurt și care a fost transferată, pur și simplu, societății SA Ducroire. Prin urmare, transferul respectiv nu poate constitui un nou avantaj pentru activitate, în consecință, acesta nu poate constitui ajutor de stat.

(112) Prin urmare, Comisia respinge afirmația Belgiei potrivit căreia întregul capital inițial în valoare de 150 de milioane EUR constituie capitalul transferat direct, care era deja alocat, în cadrul ONDD, activității transferate, prin urmare, acesta nu poate fi considerat drept un avantaj. Comisia consideră că diferența dintre cele [45-75] de milioane EUR și capitalul subscris efectiv de 150 de milioane EUR constituie deci un capital adițional care reprezintă un nou avantaj pentru această activitate.

(113) Cu titlu subsidiar, Comisia constată că notele interne din 2004, care au sprijinit decizia ONDD de a dota SA Ducroire cu un capital de 150 de milioane EUR (mult superior față de cele [45-75] de milioane EUR alocate contului comercial), arată că ONDD a luat în considerare diferite scenarii de **creștere** a activităților pentru viitoarea societate SA Ducroire. Prin urmare, nevoia de capital de 150 de milioane EUR a fost determinată pe baza unor ipoteze de **creștere** viitoare a activităților SA Ducroire. În consecință, se poate concluziona de aici că abordarea autorităților belgiene echivalează cu excluderea din sfera de analiză privind existența unui avantaj a întregului capital de care se putea estima că ar avea nevoie noua entitate pentru a sprijini dezvoltarea sa viitoare. Această abordare nu poate fi acceptată. Numai capitalul de care beneficiau deja, în mod formal, activitățile transferate în cadrul entității juridice existente (activități de asigurare pe termen scurt în cadrul ONDD) nu constituie un nou avantaj, întrucât activitățile în cauză beneficiau deja de acesta. În schimb, orice capital adițional constituie un nou avantaj deoarece activitatea în cauză nu beneficia de acesta înainte de transfer. Prin urmare, decizia de a înființa SA Ducroire și de a-i aloca un capital de 150 de milioane EUR nu poate fi considerată drept o simplă schimbare a formei juridice a unei activități existente cu un transfer direct al capitalului alocat activității transferate. Prin urmare, afirmația autorităților belgiene potrivit căreia se putea prevede, încă din 2004, că SA Ducroire ar avea nevoie de un capital de 150 de milioane EUR în 2009 pe baza creșterii preconizate a activităților acesteia este irelevantă. În fapt, autoritățile belgiene nu demonstrează în niciun fel că un capital de 150 de milioane EUR era deja alocat activităților pe termen scurt în cadrul ONDD înainte de transferul acestora către societatea SA Ducroire și că, prin urmare, capitalul de 150 de milioane EUR nu include un nou avantaj pentru activitățile în cauză.

([43]) A se vedea nota de subsol 10.
([44]) A se vedea anexa 4 la observațiile autorităților belgiene din 1 iunie 2011.
([45]) A se vedea paginile 62 și 70 din nota menționată (trimisă în anexa 8 la observațiile autorităților belgiene din 1 iunie 2011).

(114) Cu titlu absolut subsidiar, inclusiv în cazul în care capitalul necesar pentru a sprijini creșterea preconizată a activităților ar fi un criteriu relevant pentru prezenta analiză (aspect contestat de Comisie), Comisia constată următoarele:

(a) În primul rând, proiecțiile financiare existente în 2004 acopereau numai perioada 2005-2007. Prin urmare, inclusiv în cazul în care capitalul necesar pentru a sprijini creșterea activităților ar fi un criteriu relevant pentru prezenta analiză (aspect contestat de Comisie), nu s-ar putea accepta ca acesta să se bazeze pe nivelul de activitate preconizat în 2009 deoarece un astfel de nivel de activitate nu fusese nici măcar estimat în 2004.

(b) În al doilea rând, metodologia din Directiva Solvabilitate II însoțită de modele interne pentru riscurile politice, propusă de Belgia pentru a estima capitalul necesar, nu poate fi acceptată. În fapt, o astfel de metodă era absentă în notele interne din 2004 pe care s-a bazat consiliul de administrație al ONDD din 20 aprilie 2004 pentru a lua decizia cu privire la înființarea SA Ducroire și la capitalul care trebuie alocat acesteia, întrucât metoda era inexistentă la acel moment (data intrării sale în vigoare este prevăzută abia pentru 1 ianuarie 2014). Metoda a fost aplicată de ONDD pentru prima dată în 2011 și continuă să fie dezvoltată. În consecință, modelele interne pentru riscurile politice nu au fost încă autorizată de autoritatea de reglementare a asigurărilor din Belgia, contrar cerințelor din Directiva Solvabilitate II ([46]). Utilizarea unei metodologii inexistente în 2004, precum Solvabilitate II, pentru care numeroși parametri de calcul, precum și un calendar privind punerea în aplicare nu au fost încă finalizați până în prezent (fiind încă în stadiul QIS) nu este adecvată. A considera că capitalul economic necesar societății SA Ducroire, la înființarea sa în 2005, pentru a continua activitatea preexistentă în cadrul ONDD trebuie să fie determinat pe baza cerințelor din Directiva Solvabilitate II, care nici măcar nu existau la acel moment și pentru care autoritățile de reglementare ar fi prevăzut oricum un regim de tranziție, pare excesiv. În plus, o concluzie diferită ar însemna contrazicerea aprobării nivelului de capital (marja de solvabilitate) ([47]) al contului comercial ([45-70] de milioane EUR) de către autoritatea de reglementare care, în temeiul normelor prudențiale în vigoare, considerase atunci că acest capital este suficient.

(115) Consiliul de administrație al ONDD din data de 20 aprilie 2004 s-a bazat pe o altă metodă pentru a determina capitalul necesar societății SA Ducroire, și anume rata Cooke, luând în considerare, în același timp, necesitatea de a dota SA Ducroire cu o credibilitate suficientă față de concurenții săi. Într-adevăr, rata reținută în calcule nu este de 8 % conform cerințelor din normele Basel I, ci de 10 %. Astfel, calculele privind nevoia de capital realizate în 2004 includeau un tampon de securitate de 2 %. Trebuie notat că capitalul astfel determinat pentru sfârșitul anului 2004 se ridica la 66 de milioane EUR ([48]), fiind, prin urmare, mult inferior capitalului subscris de 150 de milioane EUR.

(116) În ceea ce privește utilizarea ratei Cooke pentru a determina capitalul necesar, Comisia a criticat, în decizia de inițiere, relevanța aplicării unor norme bancare (precum rata Cooke) asigurătorilor de credite, având în vedere numeroasele diferențe dintre riscurile asumate de asigurătorii de credite și de bănci (a se vedea considerentul 90 din decizia de inițiere). În acest sens, Belgia nu a adus dovada că normele Basel (rata Cooke) — care, de drept, se aplică **exclusiv** în sectorul bancar — ar fi aplicate, în practică, de asigurătorii de credite sau recomandate de agențiile de rating sau de organismele de control al asigurărilor.

(117) În ceea ce privește aplicarea articolului 8 din Legea din 1939 privind ONDD, autoritățile belgiene au confirmat că legea nu se aplică societății SA Ducroire. În plus, articolul respectiv privește numai activitățile în nume propriu ale ONDD cu garanția de stat, precum și cele în numele statului.

(118) Deși Belgia se referă la metoda Standard & Poor's, care exista la acel moment, pentru a determina nevoile de capital ale asigurătorilor de credite, trebuie notat că autoritățile belgiene nu au transmis nicio estimare de capital realizată prin această metodă. De altfel, metoda nu a fost utilizată de către ONDD în 2004.

([46]) Raportul Solvabilitate 2 QIS 5 al CBFA (martie 2011) arată, la pagina 17, că foarte puțini participanți au fost capabili să furnizeze informații cu privire la utilizarea și caracteristicile modelelor interne deoarece modelele respective sunt încă în faza de dezvoltare. De altfel, CBFA a hotărât chiar să nu extragă nicio concluzie în această etapă. Astfel de afirmații sugerează că, în prezent, inclusiv societățile de asigurare private întâmpină în continuare dificultăți în producerea modelelor interne pentru calcularea capitalului necesar pentru acoperirea anumitor riscuri.

([47]) A se vedea paginile 11 și 13-16 din anexa 4 la observațiile autorităților belgiene din 1 iunie 2011.

([48]) Calculat conform metodei utilizate în 2004 pe baza angajamentelor nete proiectate pentru sfârșitul anului 2004. Datele utilizate pentru calcul figurează la pagina 16 din anexa 13 la observațiile autorităților belgiene din 1 iunie 2011.

(119) În concluzie, chiar în cazul în care capitalul necesar pentru a sprijini creșterea preconizată a activităților SA Ducroire ar fi un criteriu relevant pentru prezenta analiză (aspect contestat de Comisie), autoritățile belgiene nu au adus niciun element care să demonstreze în mod concludent că nevoia de capital legată de riscurile pe termen scurt și transferată societății SA Ducroire trebuia să fie superioară capitalului existent în contul comercial al ONDD la sfârșitul anului 2004.

(120) În prezenta secțiune, Comisia a demonstrat că trebuie să respingă afirmația autorităților belgiene potrivit căreia alocarea unui capital inițial de 150 de milioane EUR societății SA Ducroire în 2004 constituie numai transferul capitalului de care beneficia deja activitatea privind riscurile pe termen scurt în cadrul ONDD. Într-adevăr, Comisia a concluzionat că întregul capital de care beneficia deja activitatea privind riscurile pe termen scurt în cadrul ONDD înainte de transferul activității către societatea SA Ducroire se ridica la [45-75] de milioane EUR și că, prin urmare, exista un capital adițional de [75-100] de milioane EUR pentru activitatea respectivă.

(121) În continuare, este necesar să se examineze aplicarea celor două criterii de excludere descrise în decizia de inițiere. Mai întâi va fi analizat cel de al doilea criteriu de excludere, apoi primul.

Partea de capital de care beneficiază deja, în cadrul ONDD, riscurile asigurabile pe piața privată, transferată direct societății SA Ducroire cu activitățile corespunzătoare (al doilea criteriu de excludere descris în decizia de inițiere)

(122) În considerentul 111, Comisia a concluzionat că, în cadrul ONDD, un capital de [45-75] de milioane EUR era alocat activității privind riscurile pe termen scurt la 31 decembrie 2004. Prin urmare, pentru a aplica cel de-al doilea criteriu de excludere, trebuie să se estimeze cât din cele [45-75] de milioane EUR alocate activității privind riscurile pe termen scurt la sfârșitul anului 2004 reprezintă partea de capital privind riscurile asigurabile pe piața privată ([49]). Astfel cum s-a descris mai sus, riscurile asigurabile pe piața privată cuprindeau exclusiv riscurile aferente unor debitori localizați în cele 10 state care au aderat la Uniunea Europeană în mai 2004.

(123) De asemenea, astfel cum s-a descris anterior, contul comercial care beneficia de un capital de [45-75] de milioane EUR la sfârșitul anului 2004 nu conținea evidențe financiare separate care să permită identificarea exactă a capitalului de care beneficia numai activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată. Prin urmare, trebuie să se estimeze partea din cele [45-75] de milioane EUR care poate fi considerată, în mod rezonabil, ca fiind destinată activității privind riscurile asigurabile pe piața privată.

(124) Conform datelor trimise autorității de reglementare în 2004, valoarea angajamentelor nete era de 141,6 milioane EUR pentru riscurile privind cele 10 noi state aderente și de 661,4 milioane EUR pentru toate polițele de asigurare a creditelor de export pe termen scurt la sfârșitul anului 2004 ([50]). Prin urmare, pe baza unei distribuiri proporționale a celor [45-75] de milioane EUR pe baza angajamentelor nete, **[10-25] de milioane EUR** pot fi considerate ca reprezentând capitalul legat de riscurile aferente celor 10 noi state aderente, înainte de transferul acestora din contul comercial al ONDD către societatea SA Ducroire.

(125) Comisia constată că o astfel de distribuire a capitalului în funcție de angajamentele nete este în concordanță cu abordarea adoptată chiar de ONDD în 2004 ([51]).

([49]) Conform celor explicate în considerentul 140, o prezentare alternativă ar consta în excluderea întregii sume de [45-75] de milioane EUR. Cu toate acestea, pentru a putea calcula partea de capital de care beneficiază activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată din capitalul adițional de [75-100] de milioane EUR, este necesar să se distribuie capitalul preexistent între riscurile asigurabile și cele neasigurabile pe piața privată. Acest lucru se datorează faptului că separarea capitalului de care beneficiază activitatea privind riscurile asigurabile și neasigurabile pe piața privată se face la nivelul întregului capital (a se vedea tabelul 2 și considerentul 135).

([50]) Cifrele au fost obținute înmulțind angajamentele de la sfârșitul anului 2004 cu rata de reținere (sau 100 % minus rata de cedare în reasigurare). Datele provin din anexa 13 „*Planul financiar 2005, 2006 și 2007 trimis către CBFA*" la documentul trimis de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, „*Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011*".

([51]) Astfel cum s-a arătat mai sus, metoda utilizată de ONDD în 2004 pentru a estima nevoile de capital ale SA Ducroire se baza pe valoarea angajamentelor nete înmulțită cu un anumit procent (rata Cooke). Nu se făcea nicio distincție, în momentul aplicării metodei respective de către ONDD, între angajamentele nete privind riscuri aferente unor debitori localizați în cele 10 țări care au aderat la Uniune în 2004 și angajamentele nete privind celelalte riscuri neasigurabile pe piața privată. În consecință, aplicarea metodei de calcul pro rata pe baza angajamentelor nete (după cedare) este în concordanță cu abordarea adoptată de către ONDD.

(126) De asemenea, Comisia constată că autoritățile belgiene și ONDD/SA Ducroire au afirmat în mod constant, în cursul procedurii, că riscurile neasigurabile pe piața privată necesitau, pentru o sumă asigurată dată, mai mult capital decât riscurile asigurabile pe piața privată. Prin urmare, suma de **[10-25]** de milioane EUR constituie mai degrabă un plafon decât un prag. Cu toate acestea, Comisia consideră că este rezonabil să se rețină această cifră, întrucât aceasta este în concordanță cu abordarea adoptată de ONDD însuși în 2004.

(127) Pe această bază, Comisia concluzionează că, din valoarea capitalului inițial de 150 de milioane EUR, se poate considera că suma de **[10-25]** milioane EUR nu constituie un avantaj în favoarea activității privind riscurile asigurabile pe piața privată, deoarece activitatea beneficia deja de suma respectivă în cadrul ONDD ([52]). În acest caz, este vorba numai despre schimbarea formei juridice a unei activități economice și a capitalului de care beneficia aceasta. Prin urmare, transferul către SA Ducroire al capitalului respectiv cu activitatea în cauză nu poate constitui ajutor de stat.

(128) Prin analogie, același raționament trebuie aplicat în cazul valorii capitalului privind riscurile aferente unor debitori localizați în România și în Bulgaria. Într-adevăr, în 2007, a avut loc o reclasificare a riscurilor neasigurabile pe piața privată aferente unor debitori localizați în România și Bulgaria către categoria riscurilor asigurabile pe piața privată, ca urmare a aderării acestor state la Uniunea Europeană. Prin urmare, capitalul de care beneficiau deja riscurile respective atunci când nu erau asigurabile pe piața privată nu poate constitui un nou avantaj ca urmare a simplului fapt că riscurile au devenit apoi asigurabile pe piața privată. În consecință, capitalul respectiv trebuie să fie exclus, de asemenea, din calificarea drept ajutor.

(129) Astfel, capitalul privind riscurile neasigurabile pe piața privată devenite asigurabile este exclus din analiza privind existența unui avantaj. În observațiile acestora din 16 mai 2012, autoritățile belgiene au estimat capitalul privind riscurile aferente unor debitori localizați în România și Bulgaria la [0-2] milioane EUR, plecând de la ipoteza că riscurile erau asigurabile pe piața privată în 2005. Acestea nu au furnizat însă nicio estimare a capitalului asociat riscurilor respective la 31 decembrie 2006. Având în vedere că riscurile în cauză nu erau, în mod cert, asigurabile pe piața privată în 2005, estimarea autorităților belgiene privind capitalul alocat acestora tinde, așadar, să fie subestimată. Evidențele financiare separate reconstituite retrospectiv de către ONDD în cadrul prezentei proceduri (observațiile din 16 mai 2012), evidențiază faptul că capitalul alocat riscurilor neasigurabile pe piața privată scade cu [0-5] milioane EUR în 2007 față de 2006. Diminuarea se explică prin schimbarea calificării riscurilor legate de România și Bulgaria (considerate ca riscuri asigurabile pe piața privată începând din anul 2007), dar și prin alți factori, cum ar fi schimbarea politicii de reasigurare. Pe baza tuturor elementelor disponibile, se poate considera în mod rezonabil că capitalul de care beneficiau riscurile legate de Bulgaria și România înainte de a deveni asigurabile pe piața privată se ridica la [0-5] milioane EUR.

(130) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că riscurile asigurabile pe piața privată înainte de 1 ianuarie 2005 beneficiau deja de o sumă de **[10-25]** de milioane EUR și că, prin urmare, transferul acestui capital cu activitățile în cauză nu poate constitui un avantaj. De asemenea, riscurile devenite asigurabile pe piața privată la 1 ianuarie 2007 (România și Bulgaria) beneficiau deja de o sumă de [0-5] milioane EUR înainte de a deveni asigurabile.

Partea de capital care susține activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată (primul criteriu de excludere descris în decizia de inițiere)

(131) Astfel cum s-a descris anterior, riscurile pe termen scurt beneficiau deja de un capital de [45-75] de milioane EUR înainte de transferul acestora către ONDD (a se vedea considerentul 120). Din cele [45-75] de milioane EUR, s-a concluzionat anterior că, în mod rezonabil, se poate estima la **[10-25]** de milioane EUR partea privind riscurile asigurabile pe piața privată. Prin urmare, partea privind riscurile neasigurabile pe piața privată se poate estima, în mod rezonabil, la [35-50] de milioane EUR (dintre care [0-5] milioane EUR, privind riscurile legate de Bulgaria și România, au devenit asigurabile în 2007).

(132) Din aceleași motive precum cele explicate la considerentul 127, având în vedere că transferul tuturor celor [45-75] de milioane EUR (inclusiv partea privind riscurile neasigurabile pe piața privată estimată la [35-50] de milioane EUR) nu constituie un avantaj, acestea sunt excluse din analiza privind existența ajutorului.

(133) În concluzie, din capitalul inițial de 150 de milioane EUR alocat societății SA Ducroire, numai [75-100] de milioane EUR constituie un capital adițional, și anume, capital nou. Prin urmare, numai acordarea celor [75-100] de milioane EUR ar putea constitui un avantaj (a se vedea considerentul 120).

([52]) Astfel cum reiese din tabelul 1 și din considerentele 96-98, de capitalul în cauză nu beneficiau decât riscurile aferente unor debitori stabiliți în cele 10 țări care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 și alte riscuri considerate, în practică, drept riscuri neasigurabile pe piața privată.

(134) Astfel cum s-a amintit în considerentul 65 din decizia de inițiere, statele membre pot să sprijine activitatea de asigurare a unor riscuri neasigurabile pe piața privată, întrucât Comisia consideră că nu există o piață pentru astfel de riscuri. Prin urmare, nu poate fi vorba despre denaturarea concurenței față de alți asigurători. Cu toate acestea, Comisia constată că nu existau conturi separate pentru activitatea privind riscurile asigurabile și cea privind riscurile neasigurabile pe piața privată în cadrul SA Ducroire. **În mod formal, nu era alocat niciun capital activității privind riscurile neasigurabile pe piața privată**. Nicio parte din capitalul de 150 de milioane EUR nu a fost izolată pentru a finanța activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată. Prin urmare, o abordare pur formală ar putea conduce la neexcluderea niciunei părți din capitalul adițional de [75-100] de milioane EUR. O astfel de abordare ar fi cu atât mai justificată cu cât obligația de a introduce conturi separate este prevăzută în mod expres la punctul 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export, care era în vigoare din anul 1998. Cu toate acestea, este evident că o parte importantă a activităților SA Ducroire vizează asigurarea riscurilor neasigurabile pe piața privată. SA Ducroire nu ar fi putut asigura astfel de riscuri fără capitalul corespunzător. Prin urmare, în plus față de cele [45-75] de milioane EUR (dintre care [35-50] de milioane EUR pentru riscurile neasigurabile pe piața privată), Comisia poate accepta, de asemenea, excluderea din calificarea drept ajutor a părții de capital în privința căreia se poate demonstra, în mod rezonabil, că a fost utilizată pentru a sprijini activitatea de asigurare a riscurilor neasigurabile pe piața privată.

(135) În decizia de inițiere, Belgia a fost invitată să pună la punct o metodă pentru determinarea părții de capital al societății SA Ducroire care sprijină activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată și a părții de capital care sprijină activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată. Ca urmare a solicitării Comisiei, autoritățile belgiene au prezentat, pentru perioada 2005-2011, un bilanț și un cont de profit și pierdere separate pentru activitatea privind riscurile asigurabile și cea privind riscurile neasigurabile pe piața privată. Bilanțul privind riscurile neasigurabile pe piața privată la 31 decembrie 2011 cuprinde un capital de [70-110] milioane EUR, iar cel privind riscurile asigurabile pe piața privată, un capital de **[40-80]** de milioane EUR. Deși separarea conturilor se bazează pe anumite ipoteze sau date parțial verificabile în contextul unei reconstituiri retrospective, nivelurile de capital pentru activitatea privind riscurile asigurabile și neasigurabile pe piața privată la 31 decembrie 2011 sunt considerate de către Comisie ca fiind rezonabile.

(136) Prin urmare, Comisia acceptă să excludă din calificarea drept ajutor [70-110] milioane EUR, deoarece, *de facto*, acestea sprijină o activitate care nu face obiectul concurenței, conform Comunicării privind asigurarea creditelor la export.

(137) Prin urmare, capitalul de care beneficiază riscurile pe termen scurt neasigurabile pe piața privată a ajuns de la [35-50] de milioane EUR la sfârșitul anului 2004 la [70-110] milioane EUR la sfârșitul lunii decembrie 2011, înregistrând o creștere de [35-60] de milioane EUR. Având în vedere că suma de [35-50] de milioane EUR a capitalului legat de activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată include cele [0-5] milioane EUR privind riscurile legate de România și Bulgaria, recalificate drept asigurabile pe piața privată în 2007, creșterea brută a capitalului de care beneficiază riscurile neasigurabile pe piața privată este de [35-65] de milioane EUR. Cu alte cuvinte, din capitalul adițional de [75-100] de milioane EUR, [35-65] de milioane EUR au sprijinit, *de facto*, activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată.

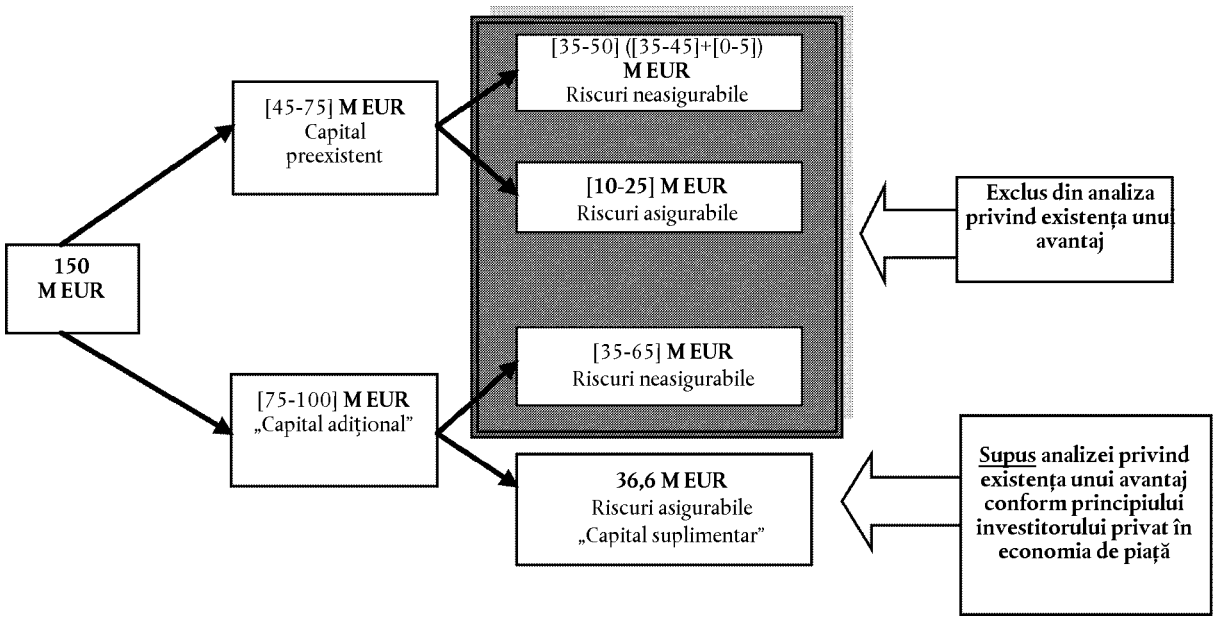
Concluzie privind aplicarea celor două criterii de excludere și valoarea capitalului suplimentar

(138) O sumă de [70-110] milioane EUR a fost exclusă din calificarea drept ajutor, deoarece aceasta a putut fi considerată ca sprijinind activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată la data de 31 decembrie 2011 (primul criteriu de excludere). O sumă de **[10-25]** de milioane EUR a fost, de asemenea, exclusă din calificarea drept ajutor, deoarece s-a considerat că suma nu constituie un avantaj având în vedere că beneficiau deja de aceasta riscurile asigurabile pe piața privată înainte de transferul lor către societatea SA Ducroire la 31 decembrie 2004 (al doilea criteriu de excludere). În plus, o sumă de [0-5] milioane EUR trebuie, de asemenea, să fie exclusă, deoarece beneficiau deja de aceasta riscurile legate de Bulgaria și România, înainte ca acestea să devină asigurabile pe piața privată la 1 ianuarie 2007.

(139) În concluzie, numai 36,6 milioane EUR din alocarea inițială de capital de 150 de milioane EUR ar putea constitui un avantaj și un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

(140) Un alt mod de a prezenta rezultatul de 36,6 milioane EUR constă **în scăderea, din capitalul inițial de 150 de milioane EUR** acordat societății SA Ducroire, (1) a celor [45-75] de milioane EUR de care beneficiau deja riscurile pe termen scurt înainte de transferul lor către SA Ducroire (inclusiv cele [0-5] milioane EUR legate de riscurile aferente unor debitori stabiliți în România și Bulgaria care au devenit asigurabile pe piața privată la 1 ianuarie 2007); și (2) a celor [35-65] de milioane EUR adiționale care sprijineau, *de facto*, riscurile neasigurabile pe piața privată. Se obțin astfel **36,6 milioane EUR**.

(141) Analiza privind distribuirea capitalului este prezentată în graficul următor:

(142) Cu titlu subsidiar, Comisia constată următoarele. Autoritățile belgiene afirmă că, cu excepția a aproximativ 7 până la 13 milioane EUR (a se vedea tabelul 2), întregul capital de 150 de milioane EUR era alocat implicit, în 2004, riscurilor neasigurabile pe piața privată. Pe baza acestei prime afirmații, Belgia afirmă că abia mai târziu (în 2007 și 2008), o parte din capitalul alocat inițial riscurilor neasigurabile pe piața privată a fost transferat către riscurile asigurabile pe piața privată. Prin urmare, Belgia afirmă că numai respectivele transferuri de capital ar putea constitui ajutoare și că testul investitorului privat trebuie să se aplice sumelor respective *în momentul transferurilor interne ale acestora* și nu în momentul alocării inițiale de capital în 2004. Raționamentul nu poate fi acceptat.

(143) Într-adevăr, în momentul înființării SA Ducroire și în anii următori, capitalul de 150 de milioane EUR nu a fost niciodată alocat, în mod formal, activității privind riscurile asigurabile pe piața privată și, respectiv, celei privind riscurile neasigurabile pe piața privată. Capitalul putea fi utilizat în mod liber pentru a sprijini activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată sau cea privind riscurile neasigurabile pe piața privată (în proporții nedeterminate), în funcție de ocaziile de pe piață și de opțiunile strategice ale SA Ducroire. Alocarea de capital între activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată și cea privind riscurile neasigurabile pe piața privată nu a fost reconstituită decât retroactiv în cadrul prezentei proceduri. Documentele din 2004, astfel cum au fost trimise de autoritățile belgiene, nu prezentau nicio alocare a capitalului între diferitele activități. Prin urmare, Comisia nu poate accepta să excludă din analiza privind existența unui ajutor o parte din cele [75-100] de milioane EUR de capital adițional al SA Ducroire numai pe baza faptului că, în acea perioadă, suma ar fi putut servi pentru a sprijini activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată. Astfel cum s-a arătat mai sus, numai partea de capital adițional de [75-100] de milioane EUR cu privire la care se poate demonstra că a sprijinit efectiv activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată poate fi exclusă din analiza privind existența unui ajutor.

(144) Cu titlu absolut subsidiar, Comisia constată că, inclusiv dacă s-ar accepta argumentul Belgiei potrivit căruia o parte din capitalul inițial al SA Ducroire era destinat riscurilor neasigurabile pe piața privată și, prin urmare, acesta nu putea intra în domeniul de aplicare a articolului 107 alineatul (1) din TFUE, argumentul nu s-ar aplica sumei de 36,6 milioane EUR decât în cazul în care Belgia ar reuși să demonstreze că capitalul alocat riscurilor neasigurabile pe piața privată era superior sumei de [70-110] milioane EUR. (Într-adevăr, pentru a calcula cele 36,6 milioane EUR, o sumă de [70-110] milioane EUR care sprijinea activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată a fost deja dedusă din cele 150 de milioane EUR). Or, este evident că o astfel de sumă nu a fost niciodată alocată riscurilor neasigurabile pe piața privată în 2004 deoarece documentele interne arată că un capital de 100 de milioane EUR era suficient pentru a acoperi toate riscurile pe termen scurt (neasigurabile și asigurabile pe piața privată) până în 2007.

Aplicarea principiului investitorului privat în economia de piață

(145) Conform jurisprudenței constante, pentru a stabili dacă o măsură acordă un avantaj economic, trebuie să se aprecieze dacă, în circumstanțe similare, un investitor privat care acționează în cadrul unei economii de piață ar fi efectuat un aport de capital la fel de important ([53]), având în vedere, în special, informațiile disponibile și evoluțiile previzibile în cadrul investiției.

(146) În cazul de față, trebuie analizat dacă capitalul suplimentar de 36,6 milioane EUR acordat în 2004 prezenta o rentabilitate suficientă pentru a convinge un investitor privat în economia de piață. Cu toate acestea, rentabilitatea capitalului suplimentar nu poate fi analizată separat de întregul capital, deoarece capitalul suplimentar rezultă dintr-o împărțire artificială a capitalului de 150 de milioane EUR subscris în 2004. Niciun flux de venit precis nu poate fi identificat ca provenind din cele 36,6 milioane EUR. Cu alte cuvinte, profitul unei activități specifice nu se adăuga celor 36,6 milioane EUR, întrucât nu existau conturi separate. În sfârșit, Comisia consideră că, pentru a aplica corect testul investitorului privat, trebuie să se verifice dacă întregul capital de 150 de milioane EUR prezenta o rentabilitate preconizată suficientă. În caz contrar, va trebui să se concluzioneze că cele 36,6 milioane EUR constituie un avantaj.

(147) Cu titlu absolut subsidiar, o altă posibilitate ar fi să se aplice o metodă pro rata la rezultatul generat, ceea ce ar conduce la același rezultat.

(148) De asemenea, Comisia nu consideră că trebuie să se analizeze numai rentabilitatea capitalului adițional de [75-100] de milioane EUR și să se excludă cele [45-75] de milioane EUR alocate activității privind riscurile pe termen scurt înainte de transferul acestora către societatea SA Ducroire. Într-adevăr, ONDD ar fi putut hotărî să înceteze activitatea sa legată de riscurile pe termen scurt și să recupereze valoarea capitalului alocat acestei activități în perioada respectivă, și anume, [45-75] de milioane EUR ([54]). Prin urmare, cele [45-75] de milioane EUR nu pot fi considerate un cost suportat în trecut și irecuperabil (*sunk cost*).

(149) În considerentele următoare, Comisia va demonstra că rentabilitatea preconizată a celor 150 de milioane EUR era insuficientă pentru a convinge un investitor privat să efectueze o astfel de investiție. Cu titlu subsidiar, Comisia va arăta că, inclusiv dacă se consideră că activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată beneficia virtual de un capital de [45-65] de milioane EUR (36,6 milioane EUR plus **[10-25]** de milioane EUR) și de beneficiile scontate legate de această activitate specifică, rentabilitatea preconizată a activității era, de asemenea, insuficientă.

(150) Criteriul investitorului privat în economia de piață trebuie aplicat *ex ante*. Momentul în care aportul de capital a fost acordat este cel care trebuie luat în considerare pentru a aprecia dacă un investitor privat ar fi efectuat, de asemenea, un astfel de aport. În aprecierea criteriului investitorului privat, trebuie evitat să se țină cont de evoluțiile ulterioare aportului de capital. În plus, conformitatea cu criteriul investitorului privat în economia de piață poate fi demonstrată de un plan de afaceri *ex ante* pe baza căruia a fost luată decizia de a investi ([55]). Conform jurisprudenței recente ([56]), un stat membru nu poate invoca decât elemente obiective și verificabile pe care le-a luat în considerare, în prealabil sau simultan cu decizia de a efectua o investiție. În această privință, pot fi

([53]) Hotărârea din 3 octombrie 1991, Italia/Comisia, C-261/89, Rec., 1991, p. I-4437, punctul 8; hotărârea din 14 septembrie 1994, Spania/Comisia, cauze conexate C-278/92-C-280/92, Rec., p. I-4013, punctul 21; hotărârea din 14 septembrie 1994, Spania/Comisia, C-42/93, Rec., p. I-4175, punctul 13.

([54]) Excluzând costurile limitate legate de încetarea activității, și anume […]. Amploarea potențială a unor astfel de costuri nu este de natură să afecteze concluziile Comisiei.

([55]) A se vedea Decizia 2000/600/CE a Comisiei din 10 noiembrie 1999 privind aprobarea condiționată a ajutorului acordat de Italia băncilor publice siciliene Banco di Sicilia și Sicilcassa (JO L 256, 10.10.2000, p. 21), considerentele 58-61.
A se vedea deciziile Comisiei din 2005 privind recapitalizarea „Landesbanken" germane, cum ar fi NN 71/2005, HSH Nordbank (JO C 241, 6.10.2006, p. 12) și NN 72/2005, Bayern LB (JO C 242, 7.10.2006, p. 18).
A se vedea, de asemenea, decizia în cazul Shetland Shellfish (Decizia 2006/226/CE a Comisiei, JO L 81, 18.3.2006, p. 36), în care Comisia a respins două rapoarte trimise de autoritatea publică a insulelor Shetland în vederea investiției, care conțineau un cont de venituri previzional, un bilanț previzional și un tablou al fluxurilor de trezorerie previzionale pentru anii 2000, 2001 și 2002. Regatul Unit a subliniat caracterul *ex ante* al studiilor și caracterul „conservator și prudent" al ipotezelor pe care se bazează acestea, dar Comisia a concluzionat că acestea ar fi fost considerate insuficiente pentru un investitor privat în economia de piață, în pofida sumelor relativ modeste aflate în cauză.

([56]) Hotărârea din 5 iunie 2012, Comisia c. EDF, C-124/10 P, Rec., p. I-0000, punctele 82-86 și 105.

necesare, în special, elemente care să demonstreze că decizia respectivă este întemeiată pe evaluări economice comparabile cu cele pe care un investitor privat rațional, aflat într-o situație comparabilă, le-ar fi efectuat înainte de a realiza investiția, în scopul de a determina rentabilitatea viitoare a unei astfel de investiții. În schimb, evaluările economice efectuate după acordarea avantajului respectiv, constatarea retrospectivă a rentabilității efective a investiției realizate sau justificările ulterioare cu privire la alegerea procedeului reținut efectiv nu sunt suficiente pentru a dovedi că un stat membru a adoptat decizia de a investi asemenea unui investitor privat în economia de piață.

(151) Dat fiind că niciun investitor privat nu a participat la măsura în cauză și că SA Ducroire nu este cotată la bursă, parametrul a cărui validitate trebuie să fie evaluată este rentabilitatea scontată a investiției, astfel cum ar putea fi preconizată pe baza informațiilor disponibile și a dezvoltărilor previzibile în acea perioadă (cum figurează, în principiu, în planul de afaceri stabilit de ONDD în 2004). Într-adevăr, conform jurisprudenței Curții ([57]) și practicii decizionale a Comisiei ([58]), faptul că se pretinde că aportul de capital este necesar continuării activității întreprinderii sau capitalizării adecvate a activității, în temeiul normelor prudențiale sau al unei estimări a riscurilor suportate, nu permite să se considere că este îndeplinit criteriul investitorului privat în economia de piață. Un investitor privat în condiții normale de piață nu ar efectua un astfel de aport de capital decât dacă rentabilitatea preconizată ar fi suficientă în urma aportului respectiv, având în vedere informațiile disponibile și evoluțiile previzibile în momentul respectiv ([59]). Prin urmare, Comisia constată că argumentele avansate de Belgia pentru a justifica că un nivel de capital de 150 de milioane EUR era „necesar" din punct de vedere economic și/sau pe baza normelor prudențiale sunt inoperante pentru a demonstra că investiția prezenta o rentabilitate suficientă pentru un investitor de piață.

(152) Autoritățile belgiene își întemeiază analiza privind rentabilitatea pe planul de afaceri din 28 septembrie 2004. Or, înființarea SA Ducroire datează din 23 septembrie 2004. Cu toate acestea, societatea nu și-a început cu adevărat activitatea economică decât la 1 ianuarie 2005, având în vedere că portofoliul de riscuri pe termen scurt a continuat să aparțină de ONDD până la 31 decembrie 2004, dată la care a fost transferat. Prin urmare, se poate considera că, până cu puțin timp înaintea acestei date, ONDD ar fi putut reveni asupra deciziei sale de a investi în activitatea respectivă, netransferând riscurile în cauză și lichidând entitatea juridică nou creată. În consecință, este acceptabil să se ia în considerare planul de afaceri al ONDD din 28 septembrie 2004, astfel cum solicită autoritățile belgiene.

(153) Din notele și procesele-verbale din 2004, reiese că decizia ONDD de a dota SA Ducroire cu un capital de 150 de milioane EUR răspundea, în principal, voinței ONDD de a-și dota filiala cu un capital inițial considerat „suficient" pentru a asigura dezvoltarea activităților sale și pentru […] — „*un capital vărsat de 100 de milioane EUR este suficient pentru a desfășura activitatea pe termen scurt privind polițele care vizează cifra de afaceri globală a exportatorilor până în 2007, dar va trebui revizuit după această perioadă*" ([60]), fără a se demonstra cu adevărat și în mod precis că rentabilitatea viitoare preconizată este satisfăcătoare din punctul de vedere al unui investitor privat. În ceea ce privește analiza rentabilității preconizate, numai un rezultat pozitiv anticipat pentru ansamblul activităților din primii trei ani pare să fi fost suficient pentru a convinge ONDD să realizeze investiția.

(154) Într-adevăr, conform previziunilor din scenariul B din planul de afaceri din 28 septembrie 2004, ONDD preconiza o ROE pentru totalitatea activităților de 1,3 % până la 1,9 % pentru anii 2005, 2006 și 2007 conform scenariului „dinamic — creștere la 6 %" din planul de afaceri din 28 septembrie 2004 (ROE înainte de provizionul de egalizare se ridica la 2,8-4,3 %) (a se vedea tabelul 4). Trebuie precizat că rentabilitatea este calculată pe baza unui capital de 100 de milioane EUR, fără a se ține cont de cele 50 de milioane EUR nevărsate, ceea ce face ca rezultatul rentabilității să fie mai favorabil decât în realitate. Rata de rentabilitate preconizată în proiecțiile financiare din 20 aprilie 2004 nu era mai mare (a se vedea tabelul 3).

(155) Având în vedere cele de mai sus, se constată că rentabilitatea preconizată a viitoarei SA Ducroire era insuficientă pentru a convinge un investitor privat în economia de piață să realizeze o astfel de investiție.

([57]) A se vedea, de exemplu, hotărârea „West LB" din 6 martie 2003, pronunțată în cauzele conexate T-228/99 și T-223/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Comisia, Rec., p. II-435, punctul 255.

([58]) A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei privind restructurarea băncii Dexia (Decizia din 26 februarie 2010 în cazul C 9/2009, JO L 274, 19.10.2010, p. 54, considerentul 127), în care Comisia a respins argumentul statelor membre interesate potrivit căruia criteriul investitorului privat în economia de piață ar trebui să se aplice cu mai puțină strictețe în măsura în care entitățile publice care au recapitalizat Dexia erau acționari „istorici" ai băncii.

([59]) A se vedea hotărârea din 30 aprilie 1998, Cityflyer Express/Comisia, T-16/96, Rec., p. II-757, punctul 76.

([60]) A se vedea pagina 28 din documentul strategic din 28 septembrie 2004 intitulat „*Linii directoare strategice pentru ONDD și SA*" prezentat în consiliul de administrație al ONDD, care figurează în anexa 10 la documentul trimis de autoritățile belgiene la 1 iunie 2011, „Observațiile Belgiei privind Decizia Comisiei Europene din 24 februarie 2011".

Într-adevăr, rentabilitatea preconizată era inferioară ratei fără risc (randament al obligațiunilor statului belgian pe termen lung) pentru primii trei ani [rata medie a obligațiunilor statului belgian pe termen lung în 2004 era de 4,15 % ([61])]. Chiar luând în calcul provizionul de egalizare, rata de rentabilitate preconizată nu făcea decât să atingă rata fără risc.

(156) Un investitor privat în economia de piață nu ar accepta o rentabilitate atât de scăzută în primii ani decât cu condiția să poată preconiza, în mod rezonabil, o compensație ulterioară prin profituri net superioare celor ale mediei sectorului, astfel încât randamentul total al investiției (după aplicarea unei rate de actualizare adecvate) să fie suficient ([62]).

(157) Or, în 2004, nu exista niciun studiu serios care să poată preconiza că rentabilitatea inițială scăzută ar fi compensată de o rentabilitate mult mai ridicată în anii următori. De asemenea, Comisia constată că proiecțiile financiare disponibile în acea perioadă relevau o anumită liniaritate a performanțelor între 2005 și 2007 sau, cel puțin, o creștere lentă (a se vedea tabelul 4), prin urmare, nimic nu lăsa să se întrevadă o ameliorare foarte rapidă a rezultatelor pentru anii de după 2007. În această privință, trebuie notat că înființarea filialei SA Ducroire nu poate fi considerată ca lansarea unei noi întreprinderi (în sensul de „start-up"), deoarece, la acel moment, s-a prevăzut că aceasta va continua activitățile desfășurate anterior de întreprinderea-mamă și, în acest scop, activele și pasivele corespunzătoare au fost, pur și simplu, transferate de către ONDD societății SA Ducroire. Această concluzie se bazează, de asemenea, pe modul în care proiecțiile financiare au fost pregătite la acel moment. Reiese astfel că, în 2004, ONDD, realizând proiecțiile financiare ale viitoarei SA Ducroire, s-a bazat pe performanțele trecute ale activității în cauză (riscuri pe termen scurt, inclusiv riscuri asigurabile pe piața privată) în cadrul ONDD. Ipotezele în ceea ce privește primele și costurile au fost întemeiate, în principal, pe media datelor financiare istorice din cei cinci ani anteriori, cu excepția câtorva ajustări legate de modificarea circumstanțelor pieței ca, de exemplu, o diminuare aplicată în cazul primelor pentru riscurile devenite asigurabile pe piața privată în 2004 ca urmare a aderării la Uniunea Europeană a 10 noi state membre.

(158) În plus, din notele interne reiese că era prevăzut ca totalul capitalului vărsat de 100 de milioane EUR să fie absorbit, în principal, de creșterea progresivă a activităților desfășurate de ONDD în trecut, până la sfârșitul anului 2007 (a se vedea considerentul 61). Prin urmare, era vorba despre creșterea organică a activităților existente (nicio expansiune către alte activități mai rentabile nu a fost prevăzută în 2004).

(159) În ceea ce privește capitalul subscris, dar nevărsat (de 50 de milioane EUR), la acea perioadă nu a fost realizat niciun proiect concret pentru utilizarea capitalului respectiv și, prin urmare, nu s-a făcut nicio proiecție cu privire la rentabilitatea preconizată a acestuia. În plus, nici achiziționarea KUP, nici, în general, o strategie de achiziționare nu au fost luate în considerare în momentul alocării capitalului societății SA Ducroire.

(160) De asemenea, trebuie subliniat că proiecțiile pentru perioada 2005-2014 nu au fost făcute decât ex post, după ce Comisia a inițiat procedura oficială de investigare. În fapt, singurele proiecții financiare realizate *ex ante* de către ONDD erau limitate la o perioadă de trei ani (primii trei ani de activitate ai viitoarei societăți SA Ducroire, și anume anii 2005, 2006 și 2007), perioadă relativ scurtă pentru a satisface exigențele unui investitor privat.

(161) Comisia concluzionează că rentabilitatea preconizată a capitalului era insuficientă și, prin urmare, că cele 36,6 milioane EUR constituie un avantaj în favoarea activității privind riscurile asigurabile pe piața privată ale SA Ducroire.

(162) Cu titlu subsidiar, Comisia analizează în considerentele următoare rentabilitatea preconizată a activității privind riscurile asigurabile pe piața privată.

(163) Comisia constată că, în conformitate cu anexa 9 din documentul strategic din 28 septembrie 2004, proiecțiile financiare astfel cum sunt stabilite de către ONDD prevedeau **un rezultat negativ pentru activitatea de asigurare privind riscurile asigurabile pe piața privată (și anume, pentru țările cu riscuri asigurabile pe piața**

([61]) Sursa Eurostat.

([62]) În hotărârea din 21 ianuarie 1999 în cauzele conexate T-129/95, T-2/96 și T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH și Lech-Stahlwerke GmbH/Comisia, Rec., p. II-17, punctele 116-121, Tribunalul a precizat că, în cazul în care, în sectorul privat, o întreprindere-mamă și-ar asuma pierderile filialei sale, trebuie să existe o probabilitate suficientă privind restabilirea rentabilității filialei. Într-adevăr, un investitor privat nu și-ar permite să aducă capital suplimentar după ani de pierderi continue dacă un astfel de aport l-ar costa mai mult decât lichidarea filialei.
A se vedea, de asemenea, decizia Banco di Sicilia și Sicilcassa menționată anterior, considerentele 63-66.

privată conform Comunicării privind asigurarea creditelor la export pe termen scurt) ([63]) pentru întreaga perioadă proiectată din 2005 până în 2007, astfel încât activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată subvenționa activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată. Prin urmare, se deduce că rentabilitatea estimată privind riscurile asigurabile pe piața privată era mai mică decât cea estimată pentru totalitatea activităților, aceasta însăși fiind insuficientă pentru un investitor privat. Prin urmare, Comisia concluzionează că, inclusiv în cazul în care se analizează separat rentabilitatea preconizată a activității privind riscurile asigurabile pe piața privată pe baza proiecțiilor financiare existente în 2004 ([64]), ar trebui să se concluzioneze că rentabilitatea preconizată era negativă și, prin urmare, vădit insuficientă pentru a convinge un investitor privat să realizeze o astfel de investiție.

(164) Din motivele evocate la considerentul 74, autoritățile belgiene susțin că proiecțiile din septembrie 2004 nu trebuie să fie luate în calcul pentru analiza rentabilității activităților asigurabile și neasigurabile pe piața privată deoarece „conduc la rezultate aberante". Autoritățile belgiene afirmă că metoda, astfel cum a fost dezvoltată în 2011, de separare a riscurilor asigurabile de cele neasigurabile pe piața privată, reflectă mai bine raționamentul pe care l-ar fi putut urma un investitor privat în momentul deciziei din 2004. Prin urmare, autoritățile belgiene par să arate **a posteriori** că proiecțiile din 2004 pentru riscurile asigurabile pe piața privată ([65]) aveau la bază ipoteze eronate. Într-adevăr, rata prevăzută a daunelor era ridicată, dar constantă, în timp ce nivelul prevăzut al primelor (care avea drept scop remunerarea riscurilor suportate) era foarte scăzut. Rezulta astfel o rată a daunelor (*loss ratio*) de 94 %. Comisia nu poate accepta o modificare retrospectivă a rentabilității proiectate a unei activități (a se vedea considerentul 150). Cu titlu subsidiar, Comisia constată că argumentul autorităților belgiene confirmă faptul că nu a avut loc o analiză serioasă separată a rentabilității preconizate privind riscurile asigurabile pe piața privată și că, prin urmare, pentru o aplicare corectă a testului investitorului privat, este necesar să se analizeze rentabilitatea întregului capital acordat societății SA Ducroire.

(165) Cu titlul absolut subsidiar, Comisia constată că, inclusiv dacă s-ar lua în considerare proiecțiile rezultatului activității privind riscurile asigurabile pe piața privată astfel cum au fost revizuite și trimise de autoritățile belgiene în 2011 ([66]) — ceea ce Comisia nu acceptă deoarece acestea nu existau în momentul investiției — și s-ar împărți rezultatul respectiv la capitalul privind riscurile asigurabile pe piața privată, astfel cum a fost estimat de Comisie (și anume, [45-65] de milioane EUR), ROE estimată pentru 20052007 ar rămâne sub rata fără risc.

(166) Estimarea rentabilității preconizate, astfel cum a fost indicată la considerentul precedent, este fondată pe totalitatea capitalului estimat privind riscurile asigurabile pe piața privată, inclusiv **partea nevărsată a capitalului**, contrar calculelor privind rentabilitatea efectuate de către ONDD. Argumentul autorităților belgiene (a se vedea considerentul 79), potrivit căruia partea de capital subscrisă în 2004, dar vărsată în 2009 nu trebuie să fie luată în considerare în calculele privind rentabilitatea estimată înainte de 2009, nu poate fi acceptat. Într-adevăr, deși capitalul nu a fost vărsat în 2004, acesta putea fi solicitat în orice moment, întrucât fusese subscris încă de la înființarea SA Ducroire. Prin urmare, un investitor privat în economia de piață ar solicita o remunerare pentru riscurile suportate legate de o astfel de investiție, dat fiind că ar putea pierde parțial sau integral investiția în caz de faliment. În consecință, calculele autorităților belgiene nu pot fi acceptate.

(167) Cu toate acestea, trebuie recunoscut că un investitor are posibilitatea de a plasa valoarea capitalului nevărsat corespunzător investiției sale, atât timp cât capitalul nu a fost solicitat, în plasamente fără risc, lichide pe termen scurt și mediu, putând, prin urmare, să beneficieze de rata de rentabilitate aplicabilă pentru un astfel de plasament. Rezultă de aici că investitorul ar preconiza o remunerație pentru o investiție în capital nevărsat corespunzătoare numai primei de risc a societății în care investește (reprezentând diferența între rata de rentabilitate preconizată a unei investiții în capital într-o întreprindere similară și rata de rentabilitate a plasamentelor fără risc lichide pe termen scurt și mediu) ([67]).

([63]) A se vedea nota de subsol nr. 25.

([64]) Din procesul-verbal al reuniunii consiliului de administrație al ONDD din 20 aprilie 2004 reiese că respectiva contribuție a fiecărui sector de activitate la rezultatul global a fost solicitată de consiliu (a se vedea pagina 4 din anexa la documentul trimis la 1 iunie 2011).

([65]) În special pentru riscurile aferente celor 10 țări aderente.

([66]) Pentru riscurile asigurabile pe piața privată, rata primelor a fost revizuită în sens crescător (de la 0,2 % inițial la 0,3 % din sumele asigurate), crescând astfel cu o treime veniturile din asigurări pentru întreprindere. În ceea ce privește proiecțiile privind rata daunelor, acestea au fost revizuite în sens descrescător.

([67]) O analogie cu o astfel de distribuire a remunerației poate fi regăsită în celelalte decizii ale Comisiei privind ajutoarele de stat. A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 11 februarie 2009 în cazul NN 3/2009 „*Amendments to the Public support measures to JSC Parex Banka*", considerentele 36-40, JO C 147, 27.6.2009, p. 2. Trebuie notat că prima de risc depinde de riscul investiției.

(168) În consecință, rentabilitatea preconizată a unei investiții în capital, care este parțial vărsat, trebuie estimată luând în considerare întregul capital subscris, dar ajustând rezultatul unei rate a randamentului preconizat pentru capitalul nevărsat. Comisia a simulat diferite scenarii, dintre care cazul cel mai favorabil pentru rentabilitatea preconizată este cel care constă în acceptarea faptului că, din cele [45-65] de milioane EUR de care beneficiază activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată, numai **[10-25]** de milioane EUR erau vărsate în 2004 (reprezentând capitalul de care beneficia deja activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD), iar surplusul de 36,6 milioane EUR era considerat drept capital nevărsat și, prin urmare, nu necesita decât o primă de risc. Simularea a fost realizată adăugând la rentabilitatea preconizată a activităților asigurabile pe piața privată venitul corespunzător randamentului unei investiții fără risc pe termen mediu în valoare de 36,6 milioane EUR. Mai precis, la rezultatul previzional al activităților asigurabile pe piața privată ([68]) se adaugă partea de capital nevărsat înmulțită cu rata de rentabilitate preconizată la acel moment pentru plasamente fără risc lichide pe termen mediu ([69]). Ulterior, sumă este împărțită la capitalul mediu de care beneficiază activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată. Astfel, se obține o rentabilitate preconizată pentru capitalurile proprii medii (*return on average equity* sau „ROAE") estimată pentru investiție la aproximativ 4 % pentru 2005-2007. Rentabilitatea preconizată astfel calculată este egală cu rata medie a obligațiunilor statului belgian pe termen lung în 2004 (a se vedea considerentul 155).

(169) Inclusiv în cazul în care s-ar utiliza o rată de plasament de 3,5 %, astfel cum a sugerat Belgia (a se vedea considerentul 80), rentabilitatea preconizată nu s-ar schimba în mod semnificativ și nu ar atinge costul capitalului estimat chiar de Belgia.

(170) Rentabilitatea estimată (menționată la considerentul 168) ține cont de dotările pentru provizionul de egalizare, contrar preconizărilor autorităților belgiene. Având în vedere că constituirea provizionului, impusă de autoritățile prudențiale belgiene, are scopul de a echilibra rezultatele în timp și de a acoperi viitoare pierderi eventuale care rezultă din activitatea viitoare, este mai adecvat să se țină cont de acesta în calcularea rentabilității. Abordarea Comisiei este în conformitate cu abordarea contabilă, care consideră provizionul ca un cost care reduce profitul. Chiar dacă nu ar fi luată în calcul (ca sarcină în estimarea profitului), rentabilitatea preconizată nu ar atinge costul capitalului estimat de autoritățile belgiene însele (în prezenta decizie, Comisia nu se pronunță cu privire la validitatea estimării realizate de autoritățile belgiene privind costul capitalului, având în vedere că raționamentul expus în prezenta decizie nu se bazează pe cifra respectivă).

(171) Prin urmare, rezultă că, inclusiv dacă se utilizează elementele prezentate de autoritățile belgiene — elemente pe care Comisia le consideră eronate –, rentabilitatea preconizată a activității legate de riscurile asigurabile pe piața privată era insuficientă pentru a convinge un investitor privat în economia de piață să efectueze o astfel de investiție.

(172) Cu titlu subsidiar, în ceea ce privește metoda *preconizată* de autoritățile belgiene în cadrul răspunsului acestora la cererea de informații a Comisiei din decembrie 2007 pentru a estima rentabilitatea, și anume rata ROR, Comisia arată că rata nu a fost utilizată în proiecțiile financiare *ex ante* (planul de afaceri) ale ONDD. În plus, rata respectivă evidențiază venitul tehnic din cifra de afaceri, nu ia în calcul capitalul investit și nu indică rentabilitatea în raport cu acesta. De asemenea, aceasta nu ține cont de rezultatul activităților pur financiare, care face totuși parte din profitul contabil și poate fi distribuit acționarilor. Prin urmare, un investitor cu capital privat (cum ar fi un acționar) nu ar fi recurs la această singură rată — care nu indică rentabilitatea fondurilor proprii sau cea a sumelor investite — pentru a evalua rentabilitatea investiției pe care ar fi intenționat să o efectueze.

(173) În concluzie, cele 36,6 milioane EUR constituie un avantaj acordat de ONDD societății SA Ducroire sub formă de capital, pe care aceasta nu l-ar fi putut obține pe piață în condiții similare.

V.1.2. **Imputabilitate și resurse de stat**

(174) Alocarea de capital în favoarea SA Ducroire este o decizie a ONDD imputabilă statului belgian deoarece ONDD este o „*instituție publică autonomă*" în sensul dreptului public belgian, instituită printr-o lege organică din 31 august 1939. Membrii consiliului său de administrație sunt numiți (prin hotărâre deliberată în consiliul

([68]) După ajustarea în sens crescător a rezultatului financiar, întrucât capitalul vărsat estimat privind riscurile asigurabile pe piața privată este ușor mai ridicat decât cel estimat de autoritățile belgiene ([10-25] de milioane EUR față de 9,8 milioane EUR).

([69]) În beneficiul îndoielii, se consideră că rata de rentabilitate preconizată la acel moment pentru plasamente fără risc lichide pe termen mediu corespundea mediei ratelor de randament în 2004, pe piața secundară, a obligațiunilor de stat cu o perioadă rămasă de 4 la 6 ani, și anume 3,5 %.
A se vedea http://www.nbb.be/belgostat/GlobalDispatcher?TARGET=/TreeviewLinker&rowID=2685&prop=treeview&action=open&Lang=F#2685

de miniștri) și pot fi revocați de regele Belgiei (care le fixează, de asemenea, indemnizațiile și drepturile bănești) la propunerea, pentru cei mai mulți dintre aceștia, a miniștrilor federali și a guvernului regional al celor trei regiuni ale Belgiei ([70]). Calificați drept „delegați ministeriali", membrii consiliului de administrație numiți la propunerea miniștrilor pot, în cursul deliberărilor consiliului de administrație, să suspende deciziile pe care le-ar considera contrare intereselor statului. În acest caz, delegatul ministerial care a suspendat decizia trimite imediat un raport ministrului care i-a acordat mandatul. În sfârșit, ONDD beneficiază de garanția statului belgian și poate interveni în numele statului belgian.

(175) Prin urmare, statul belgian, reprezentat în consiliul de administrație al ONDD și informat cu privire la deciziile care sunt luate în cadrul acestuia, a fost direct implicat în măsura alocării de capital societății SA Ducroire de către ONDD. Autoritățile belgiene nu au contestat faptul că măsura de alocare de capital este imputabilă statului belgian.

(176) Alocarea de capital societății SA Ducroire de către ONDD, organism public al cărui comportament este imputabil statului belgian, constituie, în consecință, o resursă de stat în sensul articolului 107 din TFUE.

V.1.3. **Selectivitate**

(177) Alocarea de capital intervenită în 2004 este selectivă, având în vedere faptul că numai SA Ducroire beneficiază direct de aceasta.

V.1.4. **Denaturarea concurenței**

(178) Având în vedere că ONDD a efectuat alocarea de capital în cauză fără a preconiza o rentabilitate suficientă, SA Ducroire a beneficiat de un avantaj concurențial în raport cu organismele private de asigurare a creditelor ale căror acționari așteaptă un randament al investiției care să se situeze la nivelul randamentului investiției pe care ar putea să îl obțină din investiții comparabile.

(179) În special, SA Ducroire nu ar fi putut să își procure un astfel de capital pe piață în măsura în care rentabilitatea investiției era insuficientă. Aceasta înseamnă că, fără capitalul adus de stat prin intermediul ONDD, SA Ducroire nu ar fi putut să își extindă activitățile pe piață astfel cum s-a întâmplat.

(180) În acest sens, punctul 3.2 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export precizează că aporturile de capital acordate de stat anumitor întreprinderi și care cuprind un element de ajutor de stat denaturează concurența, dacă acesta nu acționează ca un investitor privat în economia de piață.

(181) Conform jurisprudenței Curții, o ameliorare a poziției concurențiale a unei întreprinderi ca urmare a unui ajutor de stat constituie, în general, dovada denaturării concurenței cu celelalte întreprinderi care nu au beneficiat de un ajutor similar ([71]).

(182) Sprijinul acordat de stat în favoarea ONDD sub forma unei alocări de capital pentru riscurile asigurabile pe piața privată denaturează sau amenință să denatureze concurența.

V.1.5. **Afectarea schimburilor comerciale între statele membre**

(183) SA Ducroire se află în concurență cu alte întreprinderi ale Uniunii Europene pe piața asigurărilor creditelor. În aceeași situație se afla ONDD în ceea ce privește riscurile asigurabile pe piața privată înainte ca societății SA Ducroire să i se transfere activitățile de asigurare a creditelor ale ONDD pentru riscurile pe termen scurt, inclusiv riscurile asigurabile pe piața privată.

(184) În plus, ONDD și SA Ducroire își desfășoară activitatea în celelalte state membre, în special datorită achiziționării KUP, ramura comercială a agenției naționale cehe de asigurare a creditelor la export.

([70]) Regiunile Bruxelles-Capitală, Flandra și Valonia.
([71]) Hotărârea din 17 septembrie 1980, Philip Morris/Comisia, C-730/79, Rec., p. 2671, punctele 11 și 12.

(185) Punctul 3.2 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export arată că, atunci când statul aduce unui organism de asigurare a creditelor la export, în ceea ce privește riscurile asigurabile pe piața privată, o garanție a capitalului fără a acționa astfel cum ar face-o un investitor privat în economia de piață, o astfel de garanție sau un astfel de aport de capital constituie un ajutor care denaturează schimburile intracomunitare.

(186) Conform jurisprudenței constante, poate fi vorba despre afectare a schimburilor comerciale între statele membre atunci când întreprinderea sau întreprinderile care beneficiază de ajutor își desfășoară activitatea într-un domeniu deschis concurenței și care face obiectul unor schimburi comerciale între statele membre ([72]).

(187) Faptul că, la originea prezentei proceduri, un concurent dintr-un alt stat membru decât Belgia s-a plâns de denaturarea concurenței create prin intervenția SA Ducroire într-un al treilea stat membru (Republica Cehă) nu face decât să confirme că SA Ducroire își desfășoară activitatea într-un sector care face obiectul schimburilor comerciale între statele membre.

(188) Prin urmare, schimburile comerciale între statele membre sunt suficient de mult afectate de măsura 3.

V.2. ILEGALITATEA POSIBILELOR AJUTOARE

(189) Având în vedere de mai sus, măsura 3 constituie ajutor de stat.

(190) Comisia consideră că ajutorul în cauză este un ajutor nou care nu i-a fost notificat în prealabil, prin urmare, aceste este un ajutor ilegal.

(191) ONDD a subscris capitalul în cauză în septembrie 2004, iar societății SA Ducroire i s-a transferat activitatea privind riscurile pe termen scurt (inclusiv riscurile asigurabile pe piața privată) la 1 ianuarie 2005.

(192) Prin urmare, măsura:

— este ulterioară datei de 17 septembrie 1998, începând de la care Belgia este obligată, ca urmare a acceptării Comunicării privind asigurarea creditelor la export, să nu acorde niciun ajutor nou și;

— nu beneficiază de prescrierea prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 privind modalitățile de punere în aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, întrucât a fost adoptată cu mai puțin de 10 ani în urmă.

(193) În consecință, partea de capital în valoare de 36,6 milioane EUR acordată de ONDD societății SA Ducroire, care nu a fost notificată în prealabil Comisiei, constituie încă de la început un ajutor nou ilegal.

V.3. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII AJUTOARELOR NOI CU PIAȚA INTERNĂ

(194) Comisia verifică compatibilitatea măsurii 3 în conformitate cu dispozițiile Comunicării privind asigurarea creditelor la export, în vigoare la acea perioadă. Noua comunicare adresată statelor membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene la asigurarea creditelor la export pe termen scurt (denumită în continuare „noua comunicare privind asigurarea creditelor la export"), publicată la 19 decembrie 2012, se aplică începând cu ianuarie 2013.

(195) În principiu, conform punctelor 3.2 și 4.1 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export, derogările prevăzute de dispozițiile din tratat privind ajutoarele de stat nu se aplică ajutoarelor acordate pentru asigurarea riscurilor asigurabile pe piața privată. Într-adevăr, astfel de ajutoare denaturează, cu siguranță, concurența între asigurători, dar mai ales antrenează *„diferențe între statele membre în ceea ce privește acoperirea asigurării disponibile pentru riscurile asigurabile pe piața privată; drept urmare, ele denaturează concurența în rândul întreprinderilor din diferite*

([72]) Hotărârea din 13 iulie 1988, Franța/Comisia, C-102/87, Rec., p. 4067, punctul 19.

state membre și au efecte secundare asupra schimburilor comerciale din cadrul Uniunii, indiferent dacă sunt vizate exporturile în cadrul Uniunii sau exporturile în afara Uniunii. Derogările prevăzute la articolul 92 din tratat nu se aplică ajutoarelor acordate pentru asigurarea riscurilor asigurabile pe piața privată. Efectele de denaturare ale acestor ajutoare în cadrul Comunității nu sunt compensate de avantajele pe care ele le pot avea pe plan național sau comunitar în sprijinirea exportatorilor" ([73]). Cu alte cuvinte, astfel de ajutoare nu sunt eligibile, în principiu, pentru niciuna dintre excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) din TFUE, în special pentru cea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) — întrucât determină o denaturare prea mare a concurenței în cadrul pieței interne.

(196) În plus, ajutorul în cauză nu îndeplinește condițiile pentru a fi eligibil pentru una sau mai multe dintre excepțiile prevăzute la articolul 107 alineatul (3) din TFUE. În special, astfel cum s-a arătat în decizia de inițiere, ajutorul în cauză nu poate constitui un ajutor pentru salvare sau restructurare în conformitate cu Liniile directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ([74]), în special din următoarele motive:

1. Autoritățile belgiene nu au demonstrat că SA Ducroire era eligibilă pentru un astfel de ajutor, și anume, că aceasta era în dificultate în sensul Liniilor directoare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate. De asemenea, trebuie notat că, în conformitate cu punctul 12 din liniile directoare, întreprinderile considerate nou create nu sunt eligibile pentru un ajutor de stat pentru salvare sau restructurare.

2. Ajutorul nu a fost limitat la minimul necesar. În special, alocarea de capital societății SA Ducroire era suficient de ridicată pentru a îi permite acesteia să efectueze achiziții. Planul de afaceri, astfel cum a fost prezentat în 2004 sub forma unor note interne, nu prevedea nicio contribuție proprie a beneficiarului.

3. Planul de afaceri pentru SA Ducroire nu prevedea măsuri care să limiteze denaturările concurenței.

(197) Dispozițiile noii comunicări privind asigurarea creditelor la export nu sunt de natură să modifice evaluarea Comisiei.

(198) În consecință, măsura în cauză nu poate fi declarată compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) din TFUE.

V.4. OBLIGAȚIA DE A STABILI ȘI DE A MENȚINE EVIDENȚE SEPARATE PRIVIND ADMINISTRAREA ȘI EVIDENȚE CONTABILE DISTINCTE

(199) În conformitate cu punctul 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export, în măsura în care activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată beneficiază de sprijinul statului, pentru a garanta că activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată nu beneficiază de capitalul alocat activității privind riscurile neasigurabile pe piața privată și că, astfel, capitalul respectiv nu denaturează concurența, întreprinderea ar trebui, cel puțin, să dispună de evidențe separate privind administrarea și să întocmească conturi separate pentru activitățile de asigurare privind riscurile asigurabile pe piața privată și cele privind riscurile neasigurabile pe piața privată.

(200) Potrivit autorităților belgiene, activitățile pe termen scurt sunt desfășurate, de la 1 ianuarie 2005, în cadrul SA Ducroire ca urmare a transferului unei activități existente cu capitalul său existent (fără alocarea unui capital suplimentar). Cu titlu subsidiar, Belgia consideră că capitalul a fost acordat conform unor termeni acceptabili pentru un investitor privat. Potrivit autorităților belgiene, având în vedere că SA Ducroire nu beneficiază de sprijinul statului — inclusiv pentru activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată pe care o desfășoară –, nu ar fi necesar să se întocmească conturi separate.

(201) În secțiunea V.1.1.2, s-a concluzionat că capitalul alocat activității transferate se ridica la [45-75] de milioane EUR și că, prin urmare, exista un capital adițional de [75-100] de milioane EUR, din care [35-65] de milioane EUR de care beneficia *de facto* activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată. Cele [35-65] de milioane EUR au fost excluse din calificarea drept ajutor de stat din acest motiv. Prin urmare, argumentul autorităților belgiene potrivit căruia activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată nu beneficiază de un sprijin de

([73]) A se vedea cea de a doua și cea de a treia teză din alineatul (3) de la punctul 3.2 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export. A se vedea, de asemenea, punctul 4.1 din Comunicarea privind asigurarea creditelor la export conform căruia „*Tipurile de ajutoare de stat enumerate la punctul 3.1* […] *nu ar putea, așadar, să facă obiectul unor derogări prevăzute de dispozițiile din tratat privind ajutoarele de stat*".

([74]) JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

stat trebuie respins, întrucât existența unui capital adițional de care a beneficiat, în parte, activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată a putut fi demonstrată. În plus, proiecțiile financiare din 2004 privind ansamblul activității SA Ducroire prevedeau o rentabilitate preconizată inferioară ratei fără risc din acea perioadă ([75]). Rentabilitatea preconizată era, așadar, insuficientă pentru a satisface exigențele unui investitor privat în economia de piață. Prin urmare, se poate concluziona că activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată a continuat să beneficieze de un ajutor de stat.

(202) Având în vedere că activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată a beneficiat și beneficiază de un ajutor de stat, SA Ducroire ar fi trebuit, încă de la crearea sa, să se conformeze punctului 4.3 din Comunicarea privind asigurarea creditelor care impune evidențe separate privind administrarea și evidențe contabile separate care să facă posibilă distingerea activităților privind riscurile asigurabile pe piața privată de cele privind riscurile neasigurabile pe piața privată, atât timp cât societatea își desfășoară activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată. Dispozițiile din noua comunicare privind asigurarea creditelor la export mențin această obligație (conform punctului 15 din noua comunicare privind asigurarea creditelor la export).

(203) Prin urmare, SA Ducroire a făcut și face în continuare obiectul acestei obligații. În consecință, aceasta trebuie să introducă imediat evidențe separate privind administrarea și evidențe contabile distincte pentru activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată și cea privind riscurile asigurabile pe piața privată. În caz contrar, sprijinul de [35-65] de milioane EUR acordat activității privind riscurile neasigurabile pe piața privată nu ar mai putea evita calificarea drept ajutor de stat. Într-adevăr, concluzia din prezenta decizie conform căreia de suma de [35-65] de milioane EUR beneficiază activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată este fondată pe anumite ipoteze parțial neverificabile într-un context al reconstituirii retrospective a unor evidențe contabile separate (în fapt, în mod formal, nu există nicio separare a evidențelor contabile în cadrul SA Ducroire). În cazul în care, în viitor, Comisia va trebui să examineze din nou utilizarea capitalului SA Ducroire, aceasta nu va mai accepta o astfel de reconstituire retrospectivă. Obligația de a ține evidențe separate privind administrarea și evidențe contabile distincte are tocmai scopul de a evita o astfel de activitate retrospectivă, care se bazează obligatoriu pe un număr de ipoteze parțial neverificabile.

(204) Prezenta decizie, în special, calculul sumei de 36,6 milioane EUR se bazează pe evidențe contabile (bilanț și conturi de rezultat) separate pentru riscurile asigurabile și neasigurabile pe piața privată la 31 decembrie 2011, astfel cum au fost transmise de autoritățile belgiene în mai 2012. Prin urmare, nu ar fi acceptabil ca introducerea unor evidențe separate privind administrarea și a unor evidențe contabile distincte să se realizeze pe baza altor ipoteze și metode decât cele utilizate pentru a determina sumele analizate în cadrul prezentei proceduri. În special, nu ar fi acceptabil să se aloce mai puțin capital activității privind riscurile neasigurabile pe piața privată — prin urmare, mai mult capital activității privind riscurile asigurabile pe piața privată — decât cel menționat în bilanțul separat la 31 decembrie 2011 trimis de autoritățile belgiene în mai 2012.

(205) Cu titlu subsidiar, Comisia subliniază că absența unor evidențe contabile separate după crearea SA Ducroire a complicat în mod considerabil analiza măsurii 3 și a obligat Comisia să își efectueze analiza pornind de la o serie de ipoteze. Dat fiind că obligația de a ține evidențe contabile separate îi revenea SA Ducroire, aceasta din urmă nu ar putea să reproșeze Comisiei că a adoptat anumite ipoteze sau că a dezvoltat o abordare complexă în cadrul analizei sale. În fapt, în absența unei astfel de abordări complexe, Comisia ar fi putut, pur și simplu, să considere că toate cele [75-100] de milioane EUR constituie un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

V.5. OBLIGAȚIA CA ACTIVITATEA NEASIGURABILĂ PE PIAȚA PRIVATĂ SĂ NU CONTRIBUIE LA RAMBURSAREA AJUTORULUI

(206) În prezenta decizie, Comisia a exclus din calificarea drept ajutor partea de capital de care beneficiază *de facto* activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată, chiar dacă respectiva parte de capital constituia un sprijin care nu îndeplinea exigențele unui investitor privat. Valoarea ajutorului incompatibil nu cuprinde, așadar, sprijinul pentru activitățile neasigurabile pe piața privată. Prin urmare, faptul că rambursarea ajutorului incompatibil este strict finanțată de activitățile asigurabile pe piața privată, iar capitalul aferent este singurul mijloc care permite restabilirea situației concurențiale pe piața riscurilor asigurabile pe piața privată care exista înainte de acordarea ajutorului incompatibil se înscrie în logica prezentei decizii. Astfel cum s-a arătat mai sus, recuperarea trebuie să se facă pe baza unor evidențe contabile separate, corespunzător observațiilor autorităților belgiene din mai 2012.

([75]) Chiar dacă activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată ar fi considerată izolat, rentabilitatea ar rămâne mult sub costul capitalului estimat de autoritățile belgiene însele.

VI. **CONCLUZII**

(207) Comisia constată că, dintre cele trei măsuri la care se referea procedura oficială de investigare, măsurile 1 și 2 (garanția de stat și eventualele transferuri interne de resurse în favoarea riscurilor asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD) nu constituie ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În shimb, analiza măsurii 3 permite să se ajungă la concluzia existenței unui ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, care se ridică la 36,6 milioane EUR. Dat fiind că ONDD (în numele statului belgian) a pus în aplicare în mod ilegal măsura 3 încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE și că ajutorul este incompatibil cu piața internă, acesta trebuie recuperat. Rambursarea ajutorului trebuie să fie finanțată din activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată a SA Ducroire,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Garanția acordată ONDD de către Belgia, de care activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată a ONDD nu a beneficiat, nu constituie ajutor.

Articolul 2

Eventualele transferuri interne de resurse în favoarea activității privind riscurile asigurabile pe piața privată în cadrul ONDD, a căror existență nu a putut fi demonstrată, nu constituie ajutor.

Articolul 3

Alocarea inițială de capital acordată de către ONDD în favoarea SA Ducroire în valoare de 113,4 milioane EUR, nu constituie ajutor.

Articolul 4

Alocarea inițială de capital acordată de către ONDD în favoarea SA Ducroire în valoare de 36,6 milioane EUR, pusă în aplicare la 23 septembrie 2004 cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, constituie ajutor ilegal și incompatibil cu piața internă în sensul tratatului.

Articolul 5

(1) Belgia, prin intermediul ONDD, este obligată să recupereze ajutorul menționat la articolul 4 de la SA Ducroire. Belgia este obligată să furnizeze informații detaliate — inclusiv un atestat eliberat de o societate de audit independentă care verifică conturile — demonstrând că rambursarea a fost finanțată exclusiv din activitatea privind riscurile asigurabile pe piața privată ale SA Ducroire.

(2) Sumele care trebuie recuperate sunt purtătoare de dobândă începând de la data la care au fost puse la dispoziția SA Ducroire (la 1 ianuarie 2005), până la recuperarea lor efectivă.

(3) Dobânda este calculată pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ([76]).

(4) Recuperarea ajutorului este imediată și efectivă.

Articolul 6

Este necesară introducerea fără întârziere a unor evidențe separate privind administrarea și a unor evidențe financiare distincte pentru activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată și cea privind riscurile asigurabile pe piața privată și menținerea acestora atât timp cât activitatea privind riscurile neasigurabile pe piața privată beneficiază de un ajutor de stat. Separarea conturilor trebuie să țină cont de datele financiare furnizate de autoritățile belgiene în mai 2012. În special, împărțirea capitalului astfel rezultată trebuie realizată în același mod în care a fost realizată în mai 2012.

([76]) JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

Articolul 7

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Belgia comunică următoarele informații Comisiei:

(a) valoarea totală, principal și dobândă, a ajutorului care trebuie recuperată de la SA Ducroire;

(b) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și planificate pentru respectarea prezentei decizii;

(c) documentele care demonstrează că SA Ducroire a fost somată să ramburseze ajutorul.

(2) Belgia informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea integrală a ajutorului menționat la articolul 4. Aceasta transmite imediat, la cererea Comisiei, orice informații privind măsurile deja adoptate și planificate pentru a se conforma prezentei decizii și prezintă, de asemenea, informații detaliate cu privire la cuantumurile ajutoarelor și ale dobânzilor deja recuperate de la SA Ducroire.

Articolul 8

Belgia asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 9

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 20 martie 2013.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

ANEXĂ

INFORMAȚII PRIVIND SUMELE PRIMITE, SUMELE CARE TREBUIE RECUPERATE ȘI SUMELE DEJA RECUPERATE

Identitatea beneficiarului	Valoarea totală a ajutorului primit în temeiul schemei de ajutor ([1])	Valoarea totală a ajutorului care trebuie recuperată ([1]) (Principal)	Valoarea totală deja rambursată ([1])	
			Principal	Dobândă

([1]) Milioane în moneda națională.